

خویندنه وهی پوخسارو رهه نده جیاوازه کانی گوتاری شیعریی له تیگستی
(ئیوارهی پایزی هیمنی موکریانیدا)

د. سهرکه وت عمر ابراهیم م. له نجه عبدالرحمن غریب

زانکۆی راپهرین
فاکه ئتی پهروه ده
بهشی زمانی کوردی

پوختهی توئینه وه که :-

تیگستی شیعریی (ئیوارهی پایزی) مامۆستا "هیمنی موکریان" تیگستی که جیاواز له تیگسته شیعرییه کانی دیکه ی شاعیر، له بهر ئه وهی هه م له رووی پوخسار و هه م له رووی ناوه پرۆکه وه به شیوه یه کی جیاواز تر هۆنراوه ته وه. ئه م جیاوازییه ش تیگسته شیعرییه که ی گریډراوی چه ندین ره هه ندی جیاواز کردووه، ته نانه ت لیک ئالان و ئاویته بوونی چه ند ره هه ندیک له و ره هه نده شیعرییانه له یه ک چوارین و کۆپله ی شیعریدا وای کردووه له رووی خولقاندنی فۆرمی شیعریشه وه شیوه یه کی تایبته به خو ی هه بیته و سه رئه نجام تیگسته که شیعرییه که ناسنامه یه کی جیاکه ره وه ی وای هه بیته، که جیگه ی بایه خ و بیته و شایسته ی ئه وه بیته، که توئینه وه یه کی له م چه شنه ی له باره وه ئه نجام بدریته. له م سۆنگه یه وه ئه م توئینه وه یه سه رچاوه ی گرت و هه ولێ داوه هه موو ئه م ره هه نده جیاوازانه رافه بکات، که له پیکهاته و ناواخنی هه ر یه کی له کۆپله شیعرییه کان و تیگرایی تیگسته که دا ئاماده بیان هه یه.

پیش‌ه‌کی :

.....هیمنی موکریانی له نیو دنیا‌ی شیعی کوردیدا ئەو شاعیره دیارو ناسراوه‌یه، که توانیویه‌تی خو‌ی له زۆر باب‌ه‌ت و مەبه‌ستی شیعی‌یدا تاقی‌کاته‌وه به جۆریک، که شیعی ئەو شاعیره به خه‌سه‌له‌تی تیگه‌لبوونی مەبه‌سته‌کانی شیعی‌ی دهناسریت‌ه‌وه، هەر وه‌ک ئەوه‌ی له به‌شیکی زۆری شیعه‌کانیدا مەبه‌ستی نیشتیمانی و دل‌داری ناو‌یت‌ه‌و ناو‌یزانی یه‌کتر کراون، یان مەبه‌ستی ئەفین و دل‌داری تیگه‌ل به جوانی سروشت کراون. یه‌کیک له‌و شیعه‌ دیاران‌ه‌ی شاعیر شیعی (ئیواره‌ی پایزی) ه، که له نیو دنیا‌ی شیعی کوردیدا به‌گشتی و ئەو جۆره شیعه‌ران‌ه‌ی له باره‌ی وه‌س‌کردنی سروشت نووسراون به شیعیکی جیاواز داده‌نریت، چونکه تیگرایی شیعه‌که گریدان و به‌یه‌که‌وه به‌ستنی سروش و ئەفین و باس‌کردنی جینایه‌تی و گرفتی نامۆیی وچه‌ند باب‌ه‌تیکی تره، که به‌یه‌که‌وه واتاو مەبه‌ستی تیگسته شیعی‌یه‌که ته‌واو ده‌که‌ن. هه‌روه‌ک هیمن خو‌ی له ژماره (۱۷۲) ی رۆژنامه‌ی کوردستاندا و له ده‌قی نامه‌یه‌که‌دا که بۆ ئەو رۆژنامه‌یه‌ی ناردووه ده‌لێت: ((دیتنی دیمه‌نیکی جوانی ته‌بیعی، له‌نجه‌و لاری کیژیک، سه‌یری هه‌لپه‌رپین و ره‌شه‌به‌له‌ک، ته‌ماشای گول و شینکه، تیشکی مانگ، گزینگی هه‌تاو، گو‌ی لی بونی ئاهه‌نگی مۆسیقا، فاسپه‌ی که‌وه، ورینگه‌ی بولبول بۆ من، ئیلهام به‌خش بوون. هه‌روه‌ها فرمیسی ژنی زک سووتاو، کورپووزه‌ی هه‌تیوی بی باب، فیزی ده‌وله‌مه‌ند، نا‌له‌ی هه‌زار، هه‌ستی منیان ده‌هینا جۆشه‌وه. به‌ کورتی به‌ هه‌موو شتی جوان و دزیوی ئەو جیهانه‌ مته‌ئه‌سیر ده‌بووم و ئەو ته‌ئه‌شوره‌ بوو هانی ئەدام هه‌ستی خۆم دهربرم و شیعی بلیم)) (محه‌مه‌د حه‌مه‌ باقی: ۲۰۱۳: ۴۵۲).

به‌سه‌رنج‌دان له‌و لی‌کۆلینه‌وه ئەکادیمیانه‌ی له باره‌ی شیعه‌کانی هیمنی موکریانی کراون و ئەو کتیب و وتاران‌ه‌ش که له‌سه‌ر پوو‌په‌ری رۆژنامه‌وه گو‌فاره کوردیه‌کان نووسراون تی‌بینی ئەوه‌مان کرد، که ئەم تیگسته شیعی‌یه لای لی نه‌کراوه‌ته‌وه ته‌نیا ئەوه نه‌بی که تاک و ته‌را له هه‌ندیک شویندا کۆپله‌یه‌ک یان باش‌تره بلین: ئامازه به‌ یه‌کیک له چوارینه‌کانی کراوه و تا ئیستا هیچ لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی تیرو ته‌سه‌لی له‌باره‌وه ئەنجام نه‌دراوه، له‌به‌ر ئەوه به‌ پ‌ی‌ویستمان زانی لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی گشتگر له باره‌ی پوخسارو ناوه‌رۆکی ئەم تیگسته شیعی‌یه به‌ ناو‌نیشانی (خویندنه‌وه‌ی پوخسارو ره‌ه‌نده جیاوازه‌کانی گوتاری شیعی له تیگستی ئیواره‌ی پایزی هیمنی موکریانی) دا ئەنجام به‌دین.

تویژینه‌وه‌که له دوو به‌شی سه‌ره‌کی پیکهاتووه‌وه، له به‌شی یه‌که‌میدا باس‌مان له ر‌ی‌بازی شیعه‌که‌وه زمان و کیش و سه‌روا ته‌کنیکی گ‌ی‌رانه‌وه‌که‌ی گوتاری تیگسته شیعی‌یه‌که کردووه‌وه، له‌به‌شی دووه‌میشدا باس‌مان له ره‌ه‌ندی ناو‌نیشان و، ره‌ه‌ندی سروشتی پایزی و، ره‌ه‌ندی جینایه‌تی و، ره‌ه‌ندی عه‌شق و ئەفین و ره‌ه‌ندی سایکۆلۆژی‌یه‌تی تیگسته شیعی‌یه‌که کردووه. به‌و هیوایه‌ی هه‌ول و ماندوو‌بوونه‌که‌مان له ئاست به‌رزی تیگستی (ئیواره‌ی پایزی) دا بووبیت.

ر‌ی‌بازی تویژینه‌وه‌که:

ر‌ی‌بازی لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئەم تویژینه‌وه‌یه- ر‌ی‌بازی (وه‌س‌فی - شیکاری) یه، که شیکاریمان بۆ هه‌ندیک له چوارینه‌کانی تیگسته شیعی‌یه‌که کردووه و دواتر هه‌ولمانداوه وه‌س‌فی ئەو ره‌ه‌نده جیاوازه‌ بکه‌ین، که تیگسته شیعی‌یه‌که له خو‌ی گرتوون.

گرينگی توپژينه وهکه:

گرينگی نهو ليکولنه وهيه مان له وهدا بينيوه ته وه که وهرزی (پايز) نه گهر رهه نديکی فيزيکی بهرجه سته ی هه بیټ، نهوا له نیو جيهان بینی نووسهران و شاعیرانی شدا بایه خی تایبه تی خو ی هه بووه و له پشتی زهرده لگه رانی وهرزی پايزدا سووژهی گه یاندنی زور رهه ندی دیکه ی پی به خراوه. له نیواری پايزی هیمنی موکریانیشدا شاعیر له پښگه ی باسکردن له وهرزی پايزه وه له زور رهه ندی جیاوازو گرینگی تایبه ت به مرؤفایه تی دواوه، وهک رهه ندی سروشت و پیکهاته جیاوازه گانی و، دیارده ی چینایه تی وسهرمایه داری و چه مکی نامویی بوون و، عه شق و نه فین و، بارودوخی سایکولوژی و، شیوازی گیرانه وه و دهربرین و گوزار شتکردن... تاد.

ئامانجی توپژينه وهکه:

نهم توپژينه وهيه ئامانجی تیشک خستنه سهر ههر دوو دیوی پوخسارو ناوه پوگی نهم تیگسته شیعریه و راقه ی نهو رهه نده جیاوازه ی له خو گرتووه، که شاعیر به سه ليقه ی شیعری خو ی له نیو پانتایی تیگسته شیعریه که یدا له باره یانه وه دواوه و شیکاری نهو نهرکه رهوشتی و نه ده بییه دهکات که له پشتی (نیواری پايز) دا و له رهه نده جیاوازیه گانییدا رهنگیداوه ته وه.

سنوری توپژينه وهکه:

سنووری نهم توپژينه وهيه چوارینه گانی تیگستی (نیواری پايز) ی له خو گرتووه و له دیوی دهره وه ی تیگسته شیعریه که وه رهه نده جیاوازه گانی دیوی ناوه وه ی تیگسته شیعریه که دواوه.

به شی په که م:

پوخساری تیگستی شیعری نیواری پايز

باسی په که م: رپبازی شیعری

هیمن له نیواری پايزدا دوالیزمیه تیکی رپبازی شیعری به تیگسته شیعریه که ی به خشیوه، نه ویش به نووسینی نهو تیگسته شیعریه له ژیر سایه ی بنه ماگانی ههر دوو رپبازی رومانسيزم و رپالیزم به جوړیک که، بنه ماگانی نهو دوو رپبازه شیعریه به تابلوگانی نهو دهقه شیعریه وه دیارن، له بهر نه وه خویندر له خویندنه وه ی تیگسته شیعریه که دا هه ست به وه دهکات که هیمن له نه نجامی تیگشکانی بنه ماگانی رومانسيزم وه یه شوړشیک شیعری به رپا کردووه و خو ی دهگه یه نیته که ناره گانی رپالیزم و به مەش له نه خشانندی وینه شیعریه گاندا بنه ماگانی ههر دوو رپبازی شیعری ده بینرین ((رهنگه به تیپادیوی بگوتری که هیمن دهگه ل نه وهدا که چوار چپوه ی فکری و له پروانگه ی شیعری له سه رته ختایی رپالیزم دامه زراوه و ده توانین بلتین به تیپکری له سه ر نهو رپبازه دهر او دهبزوی و هه ناسه ل ده دا، به لام له زور شیوازی دهر برین و لایه نی دیکه ش که لک وهر ده گری... تایبه ته ندی و شازییه کی که نهو رپالیزم- لانیکه م سه باره ت به هیمن- هه یه تی نه وه یه که له لایه که وه دهگه ل ما که گه لی رپبازی سروشت خوازی (ناچرالیزم) ته واو تیکه لاوی هه یه و، له لایه کی دیکه شه وه به هیندی لایه نی رومانسيزمی شوړشگیرانه و جوانناسی رومانسيزمیه ده به ستریته وه)) (

ئه‌حمهد محهمهد قادر: ۲۰۰۹: ۲۳۷). ئەم خەسلەته له نووسین هەر له ئیواره‌ی پایزدا نابینریت به‌لکو له بارگه‌ی یارانیشدا خۆی دهنوینۆ ((نموونه‌ی به‌رچاو بو نیشان‌دانی ئەو دوو رەگەزه شیعییه‌ی له‌سه‌ره‌وه باسکرا، یه‌کیان پارچه هۆنراوه‌ی ئیواره‌ی پایزه که پره له خه‌یالی وردو دهربرینی ئیمپرسیۆنیستی و، ئەوی دیکه‌شیان شیعیی بارگه‌ی یارانه)) (ئه‌حمهد محهمهد قادر: ۲۰۰۹: ۲۴۲).

واتا هیمن له سه‌رنجدان له دیارده‌کانی سروشت به‌ره‌و ئاویت‌کردنی بنه‌ماکانی ریبازه جی‌اوازه‌کانی نووسینی شیعر هه‌نگاو ناوه به تایبه‌تیش له گریدانی هه‌ستی رۆمانتیکانه‌و واقع بینیه‌وه زۆر جار وینه‌یه‌کی سروشت خوازی خولقاندوه ((هیمن له شیعره‌کانیدا له‌سه‌ر کیشی شیعیی کلاسیکدا مه‌سه‌له کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کانی سه‌رده‌م باس ده‌کا، واته نیوه‌پۆکی رینالیستیانه‌یان پی دهبه‌خشی. ده‌توانین نیوه‌پۆکی رۆمانتیکانه له شیعره‌کانی دا بدۆزینه‌وه به‌شیکیان نیوه‌پۆکی ناتۆرالیستیانه‌شیان هه‌یه)) (عوسمان ده‌شتی: ۲۰۰۹: ۲۰۱۲). ئەم شیوازه له داهینانی ده‌قدا خه‌سله‌تی ئەو جوړه شاعیرانه‌یه که هه‌میشه وابه‌سته‌ی جوړه ئیلهامیکی شیعیین که خاوه‌ن جیهان‌بینیه‌کی واقعین و له لایه‌کی تریشه‌وه هه‌میشه سروشت ده‌که‌نه سه‌رچاوه‌ی شیعیی خۆیان.

(ریالیزی ئەده‌بی وینه‌کیشانی داهینه‌رانه‌ی مرۆف و سروشته له سیفه‌ت و بارودۆخ و کارلی‌کردنیا، وپرای بایه‌خدا به شتی لاوه‌کی و سه‌ره‌کی و ژبانی رۆژانه‌ی که‌سه‌کان و شته‌کانی ده‌رووبه‌ر، هه‌رچه‌نده دووباره‌بوونه‌وه‌شی تیدا بی‌ت، گرنه‌گ ئەوه‌یه راستگۆیی هونه‌ری تیدا بی‌ت به‌مه نووسه‌ر ده‌بیته هونه‌رمه‌ندیکی داهینه‌ر) (عبدالرزاق الاصفه‌ر: ۱۹۹۹: ۱۰۰). چونکه دواجار شاعیر وه‌ک تاکیکی هه‌ست ناسکی کۆمه‌لگه له هه‌ولێ گه‌یانندی ئەو په‌یامه شیعییه‌دا، که له رۆنای ئەودا له ده‌روازه‌یه‌وه ده‌توانیت ئەرک و ئیلتیزامی شاعیرانه‌ی خۆی تیدا به‌رجه‌سته بکات ((ئەو ژینگه‌یه‌ی که شاعیری تیدا ده‌ژی، ئەو رپالیه‌ته کۆمه‌لایه‌تی و ئابوووری و سیاسیه‌ی که تیدا فیکری شاعیر گه‌شه‌ی کردوه، ئەو فاكته‌ره سه‌ره‌کیانه‌ن که جگه له حاله‌ته ده‌رونیه‌کانی ناوه‌وه‌ی شاعیر، بریارده‌ده‌ن له دروستکردنی وتاری شیعیی، یان به واتایه‌کی تر له دارشتنی په‌یامی شیعییدا)) (کۆمه‌لێک نووسه‌ر: ۲۰۰۴، ۲۱۶). ئەم دیدگایه‌ش بو شیعر وا ده‌کات کاریگه‌ری شیعر به‌جوړیک بی‌ت که ناستی وه‌لامدانه‌وه‌ی خوینه‌ر و پانتایی وهرگرتن له ناستیکی فراواندا خۆی بنوینۆ و شیعیی هیمنیش له‌و روانگه‌یه‌وه به‌و چه‌شنه خۆی وینا کردوه.

(یاقووب خزری) له باره‌ی شیعیی هیمنه‌وه له‌م رونه‌گه‌یه‌وه ده‌لێت: ((هه‌ریه‌ک له چین و توپزه‌کانی کۆمه‌لگا به پیی هه‌ل و مه‌رجی کۆمه‌لایه‌تی و بازنه‌ی ئەزمونه‌ روه‌انی و زینه‌یییه‌کانی رابردووی خۆی شیعیی (هیمن) ته‌فسیر ده‌کاته‌وه. هه‌ر شیعی‌یکیش به‌و جوړه خۆی بگه‌یه‌نیه‌ نیو بیرو ئەندیشه‌وه روه‌انی هه‌موو چین و توپزیکی کۆمه‌لگا ئەوا شاعیره‌که‌ی گه‌وره‌ترین روه‌اناسه)) (یاقووب خزری: ۱۳۸۹: ۲۱).

ئەم توانسته له نووسینی شیعر له نیو دنیا‌ی شیعیی هیمندا پانتاییه‌کی فراوانی داگیرکردوه به‌جوړیک که له به‌شیکی زۆری شیعیی ئەودا ده‌سه‌لاتی دهربرینی گوتاری شیعیی له‌ روه‌ی ریبازه‌وه ئاویت‌کردنه‌و، هاوته‌ریبیش له‌گه‌ل ئەودا له ناوه‌پۆکدا گوزارشتکردنه له روه‌نده جی‌اوازه‌کانی ناخی تاکی کورد ((هه‌ر بۆیه هیمن له‌و ده‌گه‌ن شاعیرانه‌یه که به‌شیوه‌یه‌کی زۆر گونجاو و مه‌نتیقی توانیویه‌تی یه‌کیتی شکل فۆرم/ رواله‌ت و کاکله نیوه‌پۆک/ له ته‌واوی به‌ره‌مه‌کانیدا بپاریزی و، ته‌نانه‌ت دیارده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان (سیاسه‌ت، نه‌داری، نه‌خوینده‌واری و زۆرداری...) وه‌ها ده‌گه‌ل دیارده رۆحی و ده‌روونییه‌کان (عیشق و خوشه‌ویستی، هیومانزم،

مهرگ و زيان... ناويته بكا كه ههر بهر دهنگ و خوینه ره وهیهك تام و چیزی تایبته به خوینی لی وهر بگرن))
(نه حمده محمه قادر: ۲۰۰۹: ۲۴۱).

بویه دهنوین بلیین: نیواری پایز له بهرجهسته کردنی رپیازی شیعریدا سهره تایه کی رپمانتیکی سروشت خوازانهی وینه گرتوو و له وپوه بهرهو گواسته وهی واقع و گوزارشتکردنیکی رپالیستیانه ههنگاوی ناوه به جوریک که تیکرایی گوتاری تیکسته شیعرییه که هاوتهریب بهو خهسلته تیکه لکردن - ناویته کردنه کراوه و مؤرالیکی تایبته به شیعر خولقاندوو، که دواچار توانیویهتی هم بهرجهستهی رپیازی رپمانتیکی بیت و هم رپیازی سروشتخوازی له خویدا بهیلتیهوه و هم وینه گرتنیکی راسته قینهی خودی نهو واقعیهش بیت، که هیمنی شاعر له نیو پهایمی تیکسته شیعرییه که ییدا دهیگرپیتیهوه بهمهش شوناسیکی تایبته و جیاوازی شیعریی بو خوی دهسته بهر بکات.

باسی دووه: زمانی شیعریی

دهوله مهندی فرههنگی زمانی شیعریی دهلالهتی توانستی دهربرین و گوزارشتکردن و خهیال فراوانی شاعیر دهرده خات؛ بهو نه نندازهیهی که ناستی چیژ به خشین و مانه وهی دهقه کهش بهو وهه بنده ((شیعر بهر دهوام زمانی تایبته خوی ههیه، سروشوی و ئالوزه، توانای وروژاندنی ههیه، له ویزدانیکی قولوهه سهره لده دات)) (طاهر احمد مکی: ۱۹۸۰: ۷۶). جوانناسی تیکست و دروستکردنی وینه شیعرییه کانیش ههر لهو رپوانگه یهوه سهرچاوه دهگرن، چونکه ((زمانی شیعر زمانی وینه کیشانی چرو خهیالی تیژی بنیات نهره)) (عبدالقادر الرباعی: ۱۹۹۹: ۱۱۰).

ستراکچهری زمانی شیعری له دنیای شیعری هیمندا زمان شکینی یهو کارکردیکی فرههنگی و کومه لایهتی هیومانستیانه یه؛ به جوریک نه خهسلته له بنیاتی زمانی شیعری هیمندا تهواو چه سپاو و جیگیره و دهرخهری نهو دیوه جوانناسیه یه، که به روخساری شیعری هیمنه وه دیارن. نه زمانه فره رهه نده له تیکستی (نیواری پایز) دا زور جیاوازتره له ههنديک له شیعره کانی دیکه ی شاعیر ((زمانی هیمن له شیعری نیواری پاییزدا به نیسبته بهرهمه کانی دیکه ی جیاوازییه کی بهرچاوی ههیه. وشه له شیعری نیواری پاییزی هیمن دا مانای جیاوازتره و به نیسبته نهو سهرده مهی که <<نالهی جودایی>> دنوووسری، کارکردی نائاسایی پی دراوه. ههر بویه له نیو بهرهمه به نرخه کانی هیمن دا، نهو بهرهمه و له نیو نهوانیش دا نیواری پاییز جیاوازه)) (سمایل عهزه می: ۱۳۸۹: ۲۲). هیمن له نیواری پاییزدا هیندهی بهدوای بهدیهینانی چه ند ئامانجیک و گواسته وهیانه بو خوینهر هینده مه بهستی دهربرین نییه؛ چونکه ((زمانی شیعر نه وهندهی زمانی بهدیهینانه، هینده زمانی دهربرین نییه)) (محمد العبد حمود: ۱۹۶۶: ۱۷۰). واتا: وشه کان که رهسته و ئامرازی خهیالی نهون و، بههویه وه له رپگه ی چونیتهی دارشتن و رپکخستنیانه وه ده توانیت هه مان نهو نه زموون و ههسته ی که خوی پییدا تیپه ریوه بیگوازیته وه بو خوینهری نیواری پایز و هه مان بارو دؤخ و سیمای وهرزی پایز دروست بکات نه مهش له رپگه ی بارگای کردنی واتایی وشه کان و گواسته وه یان بو هزری خوینهر، که نه مهش نرخ پی دانه به وشه ((نرخه نه له ساده بیاندایه، نه له شکویان، به لگو له وینه و بیرۆکه و رهنگ و تیشک دانه وه یاندایه)) (طاهر احمد مکی: ۱۹۸۰: ۸۰). شاعیری داهینه رو به توانا وشه و زارواکهان به شیوهیه ک به کارده هی نیته که له مانا فرههنگیه که ی دورده که ونه وهو ناستی مانا باوه که ی جیده هیلی و چه ندین مانای قول و شاروه و کاریگر

دبه خشن و ليکدانه ووهو رافه گردني جوراو جوريش له خو دهگرن ((زمني شيعر زماڼيکي تايبه ته و له نه نجامي به کارهيناني تايبه تي زمانه ووه دروست ده بيت، بو دوزينه ووهي ماناي نوي و دوورکه و تنه ووه به پي تواناو دسه لاتي شيعري شاعر له شيوازي دهربريني راسته و خو و گهيانندي مانا فهره ننگيه رووته کان)) (په ريز ساير: ۲۰۰۶: ۲۸۷) فهره ننگي زمني شيعره که ي هيمن فهره ننگيکي ده وله مهنده به جور يک که بو ووه ته هوي نه ووهي دهره فت له به رده م شاعيردا والا بکات تا به نارزه ووي خو ي باس له وهرزي پايرو چه ندين ديارده ي ديکه بکات. هم باسگردنه ش له نه نجامي توانه ووهي وشه يه له نيو خه يالدا و دواجاريش خو ي بو ووه ته ووه به به رهمه ي نه زمني تيکسته که ههروهک ده لئيت: (خه يالم ببو به وشه). (هه ندي دهسته وازه و بروبو چوون و مه به ست له ده قي شيعريدا به رهم دين له زير کار يگه ري خه يالدا ده خو لقي ن)) (شنو محمه د محمود: ۲۰۰۷: ۱۸۲). ((بو يه پويستي به ووه هه يه که نه و دوخه تي په رپني ت، نه و يش ده گه رپنه ووه بو زمني داهينه رانه ي تاکه که س يان شاعر، که بنياتي تازو و گونجاو نه داته وشه و ده لاله تي نوي ي ده به خشي ت له ري گه ي پيوهندي به کانه ووه، واته له نيوان هه ر دوو دوخي فهره ننگي و داهينه رانه ي وشه دا نه رگي وهر چه رخان و لادان پيک دي ت و شيعري به ت و ده لاله تي نوي نه داته بنياتي دهربريني زمان و وينه شيعري به کانه)) (عه بدو لقا در محمه د نه مين: ۲۰۰۲: ۲۵).

دارشته ووهي زمان و گوزار شتکردن له ديارده گاني کومه لگه پويستي به گهيانندي زمانه که له فورميکي تازه ترو نوي تر دهربرين تا بتواني کار يگه ري خو ي بنوي تي؛ له بهر نه ووه يه که هيمن ناچار بو ووه نه م جوړه زمانه بو (ثيواره ي پايښي) به رهم به يني ت ((جواني زمانيش له شيوازه نه ده به يه که يدا ده گاته لوتکه ي به رزو کار ده گاته سه ر هه ست و سو زي مرو ف)) (محمه د که مال: ۲۰۰۵: ۱۷).

(سميل عه زه مي) له باره ي زمني نه م شيعره ووه ده لئيت: ((هيمن له سه ر نه و با ووه يه که ناتواني به و شي ووه يه دري ژه به نووسين بدا که پيش تر له تاريخ و روون دا نووسيويه. سالاني ته نيابي و دووري و ناواره ييش کار ده که نه سه ر وشياري شاعر تا وه کوو شيعريک بخو لقي ني که هه م له باري ره والته (فورم) ووه جياوازي، هه م هه لگري دونيا يه کي تا راده يه ک جياواز بي. دونيا ي مروفي کورد وهک تاکيک له کومه لگا، تاکي کورد به هه موو ناوات و دل هراو کي و خه م و ته نيابي يه کانه ووه. ههروه ا ئيماژ (تابلو نه خشاندي) و ئيجاز (کورت نووسين) (brevity) به شي ووه يه کي نوي له شيعره که ي دا رهنگ بداته ووه. نه و تابلو يانه ي که له شيعري ثيواره ي پاييزدا دهنه خشي نرين زهيني (subjective) ترن، له هه مان کاتيش دا هه ر کامه يان ماناي سه ربه خو يان هه يه)) (سميل عه زه مي: ۱۳۸۹: ۲۳). زمان بو نه ووهي شيعري به ت به خشي ده بي له دوخي سروشتي و فهره ننگي خو ي بچي ته دهره ووه و بگوازي ته ووه بو دوخي به کار بردن و ده لاله ته فهره ننگيه گاني نا وپته ي يه کتر بيت و واته ده لاله گاني په خش بکات، چونکه ((کاتي زمان کامي رايه کي بي نه رزش بي و هه ر هه مان وينه گاني رپال يته، به بي هيچ ناراي شتي کي هونه ري و بي نه ووهي جوان کاريه کي چي ژ به خشانه بگري، نه وسا له نرخی هونه ري شيعره که که م ده گاته ووه خو ينه ريش له دووباره بينينه ووهي نه و ديمه نه وهرز ده گات، به لام کامي راي ورد بيني زمان ده تواني وا له و وينه يه بکات که پي ت وابي بو يه که م جاره ده ي بيني)) (کومه لئيت نووسه ر: ۲۰۰۴: ۲۱۶).

ده وله مهندي زمني هيمنيش له وينه گرتني ديمه نه گان له ناستي کي به رزدا يه نه مه ش واي کړد ووه که هيمن دهر به ست ي باس گردني هه موو نه و ره هه ندانه بي که درکي پي کړد وون و سه ر نه نجام وينه گاني ثيواره ي پايښي نه و

پاستییه دردهخن که ((میدانی وشه له شیعی مامؤستا هیمن دا زور دوهلمهمنده. که نهوش زور گرینگه بو دسهلاتی شاعر به سهر زمان دا. ههروهها تهگیی تازش له ناو شیعهکانی دا زورن، که نهوانیش ههم قووت به کهلامهکه دهبهخشن و ههم دهنه دسمایه بو داهاتویان. ههروهها رستهکانیش بی گری و گولن، ماناکان رهوانن و تیگهیشتنیان ئاسانه و پویستییان به شهرح و لیدوان نییه)) (هیمن له نیو نهدهیدا: ۲۰۰۹: ۱۴۱).
نهمهش دهلالهتی زمانناسی و توانستی بهکارهینانی زمان دهگهیهنییت له خولقاندنی شیعردا.

باسی سییه م: کیشی شیعی

کیش رهگهزیکه له رهگهزه گرنگهکانی شیعر، یهکیکه له بنه ماکانی حیاکردنهوهی دهقی شیعی له پهخشان و ریخستنی وشهکانه له فورمیکی ئیقاعیدا بهجوریک؛ که دهبیته هوئی پیکهوه گونجانی وشهکان له نهسهفیکی هارمونییدا؛ بهمهش خهسلهتی شیعییهت بوون به دهق دهوات ((کیش وهک پیکهیهیهکی شیعی و هویهکی بنهپهتی به دریزی میژوو لهگهل شیعردا هاتوووه رولیکی گرنگی بینیه له بهرجهستهبوونی نهزموونی شیعر له دهقدا. که وهک مهرجیک و رهگهزیک شیعر تا ئیستاش گرنگی خوئی ههیه له دهقدا بو شیعییهت بوون)) (عهبدولقادر محهمه دهمین: ۲۰۰۲: ۳۷).

هیمن له ئیواری پایزدا وینه شیعییهکانی به کیشی خوئی و به پیی ههشت برگیهیی هونیوتهوه، دیاره نهم کیشه شیعییهش ئاوازیکی سووک و رهوان ئیجا دهکات و له خویندنهوهدا ههرزوو کاریگهری لهسهر ههستی خویندر دروست دهکات ((له کیشی ژمارهیدا حیساب تهنیا بو ژماره برکهکانی دیره شیعو دابهشبوونیان بهسهر پیدا دهکری. گوئی به جوری برکه (کورتی و دریزی) و چوینهتی ریزبوونیان نادا. نهمه کیشی رهسهنی کوردیه. ههمو شیعی میلی کوردی بهم جوره کیشه گوتراوه. ههروهها نزیکه ههمو شیعی زاری گوران بهم جوره کیشه نووسراوه. جگه له زوربهی ههره زوری چیرۆکه شیعییه باوهکانی کوردهواری و چیرۆکه ئایینییهکان)) (عهزیز گهردی: ۲۰۱۴: ۲۳۹).

نهم دهقه شیعییهش له رووی شیوه و قالبی شیعییهوه له شیوهی چوارینه و به تیكرایی له (۳۹) بهند پیکهاتوووه و نهگهرچی تیكرایی بهندهکان بهسهر یهکهوه وینه هونهرییهکهی تیكسته شیعییهکه تهواو دهگهن، بهلام ههر بهندیك یان جوارینیکیش بو خوئی و به تهنیا تهواو ماناداره دهکری وهک ههر چوارینهیهکی شیعی سهربهخو بخویندریتهوه ((ئیواری پایز: قهسیدهیهکی دریزه له ۳۹ چوارین پیکهاتوووه)) (مارف خهزنه دار: ۲۰۱۰: ۶۲)، بهلام کاتیک که ههمو چوارینهکان دهخهینهوه سهریهک ئهوکات تیدهگهین که ههمو وینه تاکهکان چ رولیک دهگپن له وینهی گشتی تیكستهکهدا.

له/ نا/ سو/ یه/ کی/ دوو/ ره/ دست

ئا/ وا/ بوو/ زهر/ دهی/ پای/ یی/ زی

دهت/ گووت/ بوو/ کی/ کی/ بی/ نا/ زه

په/ ده/ جی/ دی/ لی/ به/ زی/ زی (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۲۷)

ئەمەش وایکردوو شیعری ئێوارە پاز خاوەن ئاوازیکی سووک و لەبار بیت بە جوړیک خوینەر بە ئاسانی و دوور لە بارگرانی لەگەڵ شیعەرکەدا هەنگاو بنی؛ چونکە ((هیمنی مهابادی، کە خۆدان سە لێقه‌یه‌کی شیعری بەپێزە بەتایبەتی له رۆوی بەکارهێنانی وشەو مامەلەکردن لەگەڵ تریه و ئیقاعی کیشی شیعەرکان، بەجوړیک وشە له خزمەتی سەداو نەغمە موزیکیه‌که‌ی شیعەر داناو کاتی کە بیسەر یا خوینەر شیعەرکانی دەبیسی راپاستەوخۆ لەگەڵ میلۆدی و ئاوازی شیعەرکە ئاویزانی یه‌گتر دەبن ئەمەش له پای ئەوه‌ی کە مام هیمن زۆر لێهاتوانه و شارەزایانه رەفتاری لەگەڵ وشەو کیشی شیعەرکانی کردوو)) (تاریق سالح: ۲۰۱۱: ۲۰۲).

وشەکانی نیو ئێوارە پاز بە جوړیک لەگەڵ رەهەندە جیاوازه‌کانی ده‌قه‌که‌دا گونجاون کە سەداو دەنگدانەوه‌که‌ی له بۆتە‌ی ئەو کیشەدا دەرده‌که‌ون کە هیمن بۆ هۆنینه‌وه‌ی تیکسته شیعریه‌که‌ی هەلبێژاردوو. ئەمەش نەغمە‌ی وشەکانی بەجوړیک بەیه‌که‌و گریداوه کە پێگە‌ی وشەکان دیاری بکەن ((ئەمانه جگه له‌وه‌ی هه‌ولێ داوه وشه‌ی رەسه‌نی کوردی پاراوی ناو فۆلکلۆر و کەله‌پوری نەتەوه‌که‌ی خۆی بەکاربه‌ینی. ئەو وشانه کە بە زمانیکی زۆر سادەو ساکار، بەلام بە کوردیه‌کی پاراوو پاک ماونه‌تەوه، ئەم هاتوو به‌ بالایی هۆنراوه‌دا هونیویه‌تەوه، بەجوړیک کە تیکستی شیعەرکانی بوونه‌ته‌ تابلیه‌کی ته‌ژی له نەغمەو موزیک و سەدا‌ی جوانی و ئەفراندن و وینە‌ی جولاو بۆ هەردوو باری ئاسۆی و ستوونی)) (تاریق سالح: ۲۰۱۱: ۲۰۳-۲۰۴). هارمۆنیای ئەم تیکسته شیعریه‌ش له بەکارهێنان و گونجانی ئەو کیشە هەلبێژدراده‌دا سەرچاوه‌ی گرتوو.

باسی چوارەم: سەر‌وای شیعری

هاوکات لەگەڵ کیشدا سەر‌وای وه‌ک رەگه‌زیکی جیاکەر‌وه‌ی شیعەر پۆلی له پیکهاته‌ی شیعردا دیاره‌و ئاوازی دەر‌وه‌ی شیعەر پیکه‌دینێ بە جوړیک، کە هەم شیعری کلاسیکی و هەم شیعری نوێش بۆ بەرجه‌سته بوونی شیعریه‌ت و هارمۆنیای شیعری سەر‌وایان کردۆته‌ رەگه‌زیکی پیکهاته‌ی رۆخساری خۆیان ((شاعیران هەر له کۆنه‌وه‌ گرنه‌یه‌کی زۆریان داوه‌ به‌کیش و سەر‌وای له بنیاتنانی هەلبه‌سته‌کانیاندا وه‌ک دوو رەگه‌زی سەر‌ه‌کی شیعەر مام‌ه‌لەیان له‌گە‌لدا کردوو...رۆلیکی گرنه‌ی بینوووه‌ له بنیاتنانی دانە‌ی ئاوازه‌ی هەمه‌ر‌ه‌نگدا)) (شنۆ محمەد محمود: ۲۰۰۷: ۱۲۹).

سەر‌وای رەگه‌زیکی بنه‌ر‌ه‌تی شیعەر و ئاوازی دەر‌وه‌ی شیعەر پیکه‌ده‌ینیت و ده‌بیته‌ ته‌واوکاری ئەو ئاوازه‌ شیعریه‌ی، کە له رێگه‌ی کیش‌وه‌ دروست ده‌بیت((وه‌ک ئاشکرایه، کیش به‌یه‌کێک له رەگه‌زه‌ سەر‌ه‌کیه‌کانی شیعەر داده‌نریت، کە رۆلی هه‌بیت له بنیاتنانی ئاوازی دەر‌وه‌یدا، بەلام له پال ئەم رەگه‌زه‌دا رەگه‌زیکی تر هه‌یه‌ به‌شداره‌ له بنیاتنانی ئەو ئاوازه‌دا ئەوه‌یش سەر‌وایه)) (په‌خشان عه‌لی: ۲۰۰۹: ۹۴).

بنیاتی پیکهاته‌ی شیعری له (ئێوارە پاز)دا له‌سه‌ر بنه‌مای چوارین رۆنراوه ((چوارینه‌ پارچه‌یه‌کی چوار له‌تییه‌ کیش و سەر‌وای تایبه‌تی خۆی هه‌یه، پارچه‌یه‌کی ته‌نیا‌یه‌و مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی دەر‌ده‌برێ وه‌کو سۆفیزم و دل‌داری و فه‌لسه‌فه‌و مه‌ی و مه‌یخانه‌و په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌ق و دانایی و شتی تر... زۆر جاریش پارچه‌یه‌که‌ له هۆنراوه‌یه‌کی دوورو درێژ کە به‌سه‌ر چوارینه‌دا دابه‌ش بووه‌و، هەر چوارینه‌یه‌کی بیرکی بچووک ده‌گه‌یه‌نی له چوارچێوه‌ی بیر گشتی و سەر‌ه‌کی هه‌موو هۆنراوه‌که‌دا. ئەمه‌یان به‌چوار خشته‌کی ناوبراوه)) (عه‌زیز گه‌ردی: ۱۹۹۹: ۲۰۴). هیمنی موکریانیش پیکهاته‌ی شیعری (ئێوارە پاز)ی به‌م شیوه‌یه‌ دارشتوووه، کە له‌سه‌ر بنه‌مای

چوارينه‌ی شيعرييه و هەر چوارينه‌یهك بیرئکی بچوک له خوئی ده‌گریټ و ده‌کری و هەر چوارينه‌یه‌کی سهربه‌خو بڅویندریټه‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه به هیئانه‌وهی هه‌موو چوارينه‌کان به‌دوای یه‌کتریدا له چوارچی‌وهی بیره گشتییه‌که‌یدا هه‌موو چوارينه‌کان به‌سهریه‌که‌وه گوتاری تی‌کسته شيعرييه‌که وینا ده‌کن و کوی هه‌موو نه‌و رپه‌هنده جیاوازانه نیشاندده‌دات که هیمن ده‌یه‌ویټ له‌بارهیانه بدوئ. سهروای هه‌موو چوارينه‌کان له ده‌قه‌که‌دا جیاوازن و هەر چوارينه‌یه‌ک خاوه‌ن سهروای تایبه‌تی خو‌یه‌تی؛ به‌جۆریک که سهروای له‌تی دووهم و چوارهم و هکو یه‌ک له هەر کۆپله‌یه‌که‌دا دووباره بوونه‌ته‌وه، به‌لام سهروای له‌ته‌کانی یه‌که‌م و سییه‌م جیاوازن له سهراپای ده‌قه‌که‌دا. له باره‌ی ئەم جۆره سهروایه عه‌زیز گهردی ده‌لیت: ((واده‌بی له چوارينه‌یه‌که‌دا ته‌نیا له‌تی (٢، ٤) هاوسه‌روابن، له‌تی (١، ٣) هیچ په‌یوه‌ندی سهروایان نه‌بی، نه له نیو خۆیانداو نه له‌گه‌ل له‌ته‌کانی چوارينه‌کانی تری چوار خسته‌کیه‌که (ئه‌گه‌ر له چوار خسته‌کی دابوو) ئەم جۆره سیسته‌مه سهروایه له ئینگلیزی‌دا هه‌یه، به‌لام زۆر باو نییه)) (عه‌زیز گهردی: ١٩٩٨: ٢١٣). سروشتی ئیواره‌ی پایزیش وایخواستوو هه‌یمن هه‌مان شیوه له سهروای به‌کاربه‌یټ له دارشتنی تی‌کپایی چوارينه‌کاندا.

X په‌له هه‌ورئکی چل‌کنه

B گرتی سووچیکی ئاسمان

Y گه‌لای زهردی دارئک وه‌ری

زریان بردی به‌ره‌و نه‌مان B (نالهی جودایی: ١٩٧٩: ٢٧)

باسی پینجه‌م: گپ‌رانه‌وه‌ی گوتاری شيعری

گپ‌رانه‌وه‌ی گوتاری شيعری تی‌کستی ئیواره‌ی پایز تایبه‌تمه‌ندی و جیاوازی خوئی هه‌یه له گپ‌رانه‌وه‌ی تی‌کسته شيعرييه‌کانی دیکه‌ی هه‌یمنی موکریان و گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی سهرانسه‌ری نییه، واتا گپ‌ره‌وه‌ی سهره‌گی که خودی شاعیره سهراسه‌ری گپ‌رانه‌وه‌ی گوتاره شيعرييه‌که ناگریته نه‌ستۆی خوئی ((ده‌قی نوئ زیاتر گرنگی به‌چه‌شنه گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی ئاسایی نادات که خودی ده‌قنوووس بیټ وه‌ک تاکئکی هه‌قایه‌تخوان سهرجه‌م دیمه‌ن و رووداو‌ه‌کانی نیو پانتایی ده‌ق به‌چه‌شنه گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی ساکارو ساده بگپ‌رته‌وه، به‌لکو خودی ده‌قنوووس له نیو ده‌قی مؤدیرندا له ریگه‌ی چه‌ند رموزو گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی ئالۆز، سهرجه‌م دیمه‌ن و رووداو‌ه‌کان و داده‌پزئیت که جاری و هه‌یه پشت به‌به‌کاربردنی نه‌فسانه‌یی و سیحری ده‌به‌ستئیت له ساتی ده‌رپرین و وینه‌گیشانی دیمه‌نه‌کان، به‌ زمانئکی ره‌مزنامیزو سیحراوی رووداو‌ه‌کان ده‌گپ‌رته‌وه)) (ستاری پیراود: ٢٠١٠: ١٥١)، له ئیواره‌ی پایزی‌دا پشت به‌ته‌کنئکی گپ‌رانه‌وه‌ی سهرانسه‌ری نه‌به‌ستراوه؛ به‌لکو به‌شئکی زۆری گپ‌رانه‌وه‌ی گوتاره‌که له فه‌زای تی‌کسته شيعرييه‌که‌دا له‌سه‌ر زاری که‌سیکی دیکه که وه‌ک هاوخه‌می شاعیر ده‌رده‌که‌ویټ ده‌گپ‌رته‌وه.

شاعیر گپ‌رانه‌وه‌ی گوتاره شيعرييه‌که به‌که‌سیکی دیکه ده‌سپیرئ، که جیهان‌بینیه‌کی فراوانی هه‌یه له باسکردنی کۆمه‌لئ دیارده‌ی وه‌ک دیارده‌کانی: چینایه‌تی، سهرمایه‌داری، بازرگانئ کردن به فرمی‌سک و خوئنی که‌سانی تر، شه‌رو نازار و نه‌شکه‌نجه، دیاره‌کانی شه‌ر، یه‌کسان نه‌بوونی ژن و پیاو، ویران بوونی ولات، پینشه‌که‌وتن و له نیوچوونی خوئندن، نازادی، بی‌ده‌نگ کردنی قه‌له‌م. به‌مه‌ش ده‌رده‌که‌ویټ که گپ‌ره‌وه له درئزه‌ی گپ‌رانه‌وه‌دا پانتاییه‌کی فراوانی گپ‌رانه‌وه‌ی گرتۆته ده‌ست. به‌بروای فرۆید ئەم ئالۆگۆری گپ‌رانه‌وه‌یه هۆکاره‌کی بۆ نه‌وه ده‌گپ‌رته‌وه که ((هونه‌رمه‌ندی داهینەر له ریگه‌ی هونه‌ره‌وه و به‌هۆی دروستکردنی دیمه‌نی جیهانئکی دی که

هەر ته‌نیا له ئەندێشه‌و می‌شکی خۆیدا نیه، به‌لکو له ئەندێشه‌ی که‌سانی دی و له هاوبه‌شی کردنی که‌سانی دیکه‌ش خۆشی و چیژیک له به‌ره‌مه‌که‌ی وهرده‌گرن هه‌وێ دۆزینه‌وه‌ی ریگایه‌ک دهدات بیگه‌رپنینه‌وه‌ بۆ واقع و په‌یوه‌ست بوونی به‌ که‌سانی دیکه‌وه‌)) (رۆشنا ئەحمەد ره‌سول: ۲۰۰۱: ۶۰). ره‌نگه‌ ئەمه‌ش له ئەنجامی فراوانی گۆشه‌نیگا‌کانی روانین و ئەو ره‌ه‌نده‌ جی‌اوازانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگرتیت که‌ پیکهاته‌ی ده‌قی له‌سه‌ر بی‌نا کرابیت ((له‌نیو ده‌قیکی فره‌ ره‌ه‌ند دا روئیاکانی تاکی خوینەر ناتوانیت ته‌نها له‌ زاویه‌یه‌کی ده‌قه‌که‌ بروانی و تاکی زاویه‌یه‌ک بۆ خۆی بونیاد بنیت)) (ستاری پیرداود: ۲۰۱۰: ۱۵۱).

ته‌نانه‌ت ئاستی رۆشیری گێره‌ره‌وه‌ی دووم زیاتره‌ له‌ ئاستی رۆشیری خودی شاعیر، له‌مه‌شدا مه‌به‌ستی شاعیر ئەوه‌یه‌ که‌ هاوخه‌می‌ک هه‌یه‌ وه‌کو ئەو بیربکاته‌وه‌ واتا لێره‌دا شاعیر = که‌سی دووم، که‌ به‌شداره‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی گوتاره‌ شیعییه‌که‌ دا. ئەمه‌ش ئەو چه‌مکی به‌ناوه‌ندکردنه‌ی گێرانه‌وه‌یه‌، که‌ (ژی‌رار ژینیت) له‌ باسی گۆشه‌نیگا‌کانی گێرانه‌وه‌دا باسی ده‌کات ((گۆشه‌نیگا ده‌بیته‌ هه‌وێ تیکه‌لی دوو لایه‌نی گێرانه‌وه‌: ئەو که‌سه‌ی خه‌ریکی گێرانه‌وه‌یه‌ و که‌سی نیو ده‌ق که‌ رووداوه‌کان له‌ چاوی ئەوه‌وه‌ ده‌بیرن، به‌یه‌ک که‌س له‌ فه‌له‌م ده‌درین. له‌ کاتی‌کدا ئەم دوو که‌سه‌ ناچاره‌کی و هاوواتا و یه‌کسان نین له‌ راستیدا)) (راجیر ویبستیر: ۲۰۰۶: ۱۰۱). هیمن له‌مه‌دا مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ بلی: هەر من نیم به‌ ته‌نیا له‌ ئیواره‌یه‌کی پاییزدا له‌ بیرکردنه‌وه‌دام له‌ سروشتی پاییزو به‌ کۆمه‌لی دهر‌دو خه‌مه‌وه‌ دنالینم، بگره‌ هاویرو که‌سانی دیکه‌ش هه‌ن که‌ وه‌ک منی شاعیر له‌ بیرکردنه‌وه‌ و تی‌رامان و له‌وه‌ گه‌یشتوون، که‌ بازرگانی فرمی‌سک و خوین زۆرن و له‌و بازرگانیکردنه‌وه‌ ده‌سته‌ده‌کات به‌ گێرانه‌وه‌ و تا کۆتایی تیگسته‌که‌ به‌رده‌وام ده‌بی. له‌ کۆتایی دا گێره‌ره‌وه‌ی تیگسته‌که‌ له‌ ریگه‌ی پرسیاریکه‌وه‌ له‌گه‌ل گێره‌ره‌وه‌ی دووم ده‌که‌وێته‌ گه‌توگۆ وه‌ک دوو جه‌مه‌سه‌ری په‌یامنیرو په‌یام وهر‌گر له‌ تیگه‌یشتن له‌ په‌یامی تیگسته‌که‌. ((له‌ گه‌توگۆدا ریتمی په‌یدا ده‌بی خۆی له‌ ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه‌دا ده‌نوینی،..هه‌ژان و گرزی و خاوییه‌ک له‌ دوو جه‌مه‌سه‌ری گه‌توگۆکه‌ ده‌خولقی و شوینی گواسته‌نه‌وه‌ی چالاکی له‌ نیوان دوو که‌سه‌که‌دا له‌ سه‌رواوه‌ ده‌بی)) (عه‌زیز گه‌ردی: ۱۹۹۹: ۵۲).

ده‌کرێ بلیین: هیمن له‌ هی‌نانه‌وه‌ی ئەم گه‌تو گۆیه‌دا ئامانجی ئەوه‌یه‌ ئەو مه‌به‌سته‌ بگه‌یه‌نی و پیمان بلی: ئەگه‌ر که‌سانیک له‌ هه‌موو ئەو جو‌رانه‌ی که‌ له‌سه‌ر زاری بگێره‌وه‌ی دوومه‌وه‌ باسیان لێوه‌ ده‌کرێ، به‌لام چه‌شنه‌ مرۆفیکی وه‌ک خودی ئەو گێره‌ره‌وه‌یه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا بوونیان هه‌یه‌، که‌ وه‌ک ئەو (هیمن) بیر ده‌کاته‌وه‌ بگره‌ زیاتریش له‌و ده‌توانی ده‌ستنیسانی ئەو جو‌ره‌ مرۆفانه‌ بکات که‌ له‌ ئیواره‌ی پاییزدا قاقا ده‌که‌ن و چیژ له‌ هه‌موو ئەو ره‌ه‌ندانه‌ی ژیان وهر‌ده‌گرن که‌ له‌ نیو تیگسته‌ شیعییه‌که‌دا هاتوون و له‌سه‌ر زاری ئەوه‌وه‌ باس ده‌کرین. ئەمه‌ش گێرانه‌وه‌یه‌کی بال‌ا ده‌ست دروست ده‌کات((گێرانه‌وه‌یه‌کی به‌هیزو زال له‌ میژوو پیوه‌ندیی قوولی له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتیکی به‌رین و بال‌ا ده‌ست هه‌یه‌، هه‌روه‌ها گێرانه‌وه‌یه‌کی لاوه‌کی و په‌راویزخراویش سه‌ر به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی لاوازو به‌رته‌سکه‌. به‌م چه‌شنه‌ گێرانه‌وه‌ زال و په‌راویزه‌کان شکل ده‌گرن و و میژوو ده‌سه‌لاتداران و تاوانباران ده‌خولقینیت)) (شه‌ریف فه‌لاح: ۲۰۱۲: ۶۷). هیمنی شاعیریش ریک هه‌مان سروشتی گێرانه‌وه‌ی خوێنانه‌وه‌ و له‌سه‌ر زاری گێره‌ره‌وه‌ی دوومه‌دا وینه‌ی کۆمه‌لیک ره‌ه‌ندو دیمه‌نی جی‌اواز ده‌گرتیت به‌ جو‌ریک که‌ گێره‌ره‌وه‌ی دووم له‌ کۆی سه‌رجه‌م چوارینه‌کانی (ئیواره‌ی پایز)دا که‌ (۳۹) چوارینه‌ی شیعییه‌ (۱۶)

چوارينەيان لەسەر زمانى كەسى دوو مەو دەگىر دىنەو. ھەرچەندە (۲۳) چوارينەكەى دىكە لەسەر زمانى شاعىر خۆيەو دەگىر دىنەو، بەلام ئەوئەى كە گرینگە لىردا ئەوئەى كە زۆرينەى رەھەندە جياوازەكانى نىو تىكستەكە لەو (۱۶) چوارينەيەدا چىر كراونەتەو كە لەسەر زمانى كەسى دوو مەوە باسكراون و؛ ئەو (۲۳) چوارينەى تر كە خودى شاعىرى تىدا وەك بگىرەو دەردەكەوئەى ھەر ھەموويان باس لە نائارامى دەروونى و بارى ساىكۆلۆژى شاعىر دەكەن.

بەشى دوو م:

رەھەندەكانى تىكستى شىعەرى ئىوارەى پايز.

باسى يەكەم: ناونيشانى تىكستە شىعەرىيەكە.

دەروازەى چوونە ناوئەو تىگەيشتن لە ھەر دەقىكى ئەدەبى ناونيشانە((بۆ تىگەيشتنى نىوباس و ناوئەرۆكى ھەر ھۆنراوئەىك دەكرى يەكەم جار نيشاندەرىك لە ناونيشانەكەو وەرگرين)) (كەمال مىراودەلى: ۲۰۰۷: ۲۸). ناونيشان وەك كلىلى دەق وایە بۆ تىگەيشتن لە ناوئەرۆكى ھەر دەقىكى ئەدەبى، چونكە ناونيشان دەلالەت و واتاى گشتى دەق لە خۆى دەگرىت و وینەى تەواوى دەق بە خوينەر دەبەخشىت؛ كەواتە: ((ناونيشان دەقىكى بچكۆلەى چىرکراوى رستەى پىر لە ئىحايە كە رۆلئىكى گرنگى لە چۆنئەتى خويندەوئەكەدا ھەيە، لە ئاستى دەربرىنیشدا پىكەتەيەكى زمانەوانىيەو لە سەرەوئەى دەقەو رۆلئى لە خەملاندنى بابەت و شەقلىدانی ئىمەدا ھەيە، ھەول دەدا كۆدو ھىماكانى دەق بکاتەو (بينين)ى نووسەرەكە لەلای خوينەر رۆشن بکاتەو. واتە ھەول دەدا لە مەتن و پىكەتەيەكى گشتیدا شكلىك بە روانين و بينين دەقەكە بداو بەرجەستەيان بکا)) (نەوزاد ئەحمەد ئەسود: ۲۰۰۶: ۷۴). بۆيە ناونيشان دەبىتە يەكلىك لە توخمەكانى پىكەتەى گشتى دەق و بە ھاوبەشى توخمەكانى دىكەى پىكەتەى دەقەكە روانين و جىھانبىنى نووسەر و ئىستاتىكاى دەق نيشاندەدات. ھەر لەبەر ئەوئەى لە رەخنەى نویدا گرینگى زۆرى پى دەدرىت ((ئەمرو لە رەخنەى ئەدەبى ھاوچەرخدا، زياتر گرنگى بە ناونيشان دەدرىت. بە تايبەتى لە روى پىكەتە و ئەرك و رۆلئى سىمانتىكى و چۆنئىتى پىوئەندى بە دەقى ئەدەبىيەو)) (فواد رەشىد: ۲۰۰۷: ۵۸).

لە پشت دانانى ناونيشانەو دەشى مەغزاو مەبەستى شاراو ھەبى ئەوئەى لە دوو روانگەى جياوازەو؛ لە لايەكەو دەشى مەبەستى نووسەر لە دانانى ناونيشان نيشاندان و روىكردنەوئەىكى بى پىچ و پەناى ناوئەرۆك و شىمەى تىكستەكەى بىت و خوينەر پەلكىشى ناو تىكستەكەى بکات، لە لايەكى دىكەو رەنگە نووسەر نەوئەى وئەى راستەوئەى خوينەر ناونيشانەكە وەك كلىلىكى سىجىرى بەكار بەنئەى بۆ تىگەيشتن لە ناوئەرۆك و جىھانبىنى تىكستەكە، بەم كرادەش ھەندى جار ئاسۆ پىشبینى كردنى خوينەر بۆ دەق ھەلئەگەرئەو، بۆيە بە پىچەوانەو ھەندى جار((مەرج نىيە ناونيشان نيشاندەرى ناوئەرۆك و بابەتى ھۆنراو بى بە تايبەتى لە شىعەرى نویدا شاعىران دەشى بۆ ستراتىج و تەكنىكى تايبەتى ناونيشان دابىن يان دانەنئەى. رەنگە ھەندى جار مەبەستى ناونيشان ئەوئەى ناوئەرۆكەكە بشارئەو، يان زياتر ئالوزو نامۆى بکات)) (كەمال مىراودەلى: ۲۰۰۷: ۲۸).

لە ئىوارەى پايزیدا ھىم بە شىوئەىكى تەكنىكى جوان ناوى لە تىكستە شىعەرىيەكەى خۆى ناوئەى ئەوئەى بە لىكدانى ناوئەلناوى كاتى (ئىوارە) و ناوى (پايز). بەم ناوئەلناوئەى خوينەر ھزرى دەپرژئە سەر ئەوئەى كە تىكستە شىعەرىيەكە بە تەنيا دەلالەت لە پايز ناكات وەك وەرزىكى مجردى سال، بەلكو بە سەرنجدان لە ناوئەلناوى

کاتی (ئیواره) درک به‌وه ده‌کات یان ئەو جیهانبینییه‌ی لا دەر‌ه‌وئته‌وه که تیکسته‌که تایبه‌تمه‌ندی تاک ره‌ه‌ندی وهرزی پایزی ته‌نیا وهک وهرزیکی سال له خوئی گرتبیت، یان به واتایه‌کی تر هه‌ست به‌وه ده‌کات له پشتی ئەو ناو‌نیشان‌ه‌وه جیهانبینیکی ئالۆزو ته‌ماوی ته‌زی له تراژیدیا خوئی حه‌شار داوه، چونکه وهک روونه هه‌میشه له شیعی شاعیرانه‌وه پایز نیشان‌ه‌ی خه‌م و ئازارو ره‌نگ زه‌ردی و دووری و داب‌ران و هه‌ناسه ساردی بووه. هیئانی ناوه‌لناوی شوینی (ئیواره)ش هیئنده‌ی دیکه ئەو درک پیکردنه دهرکین، ئەمه‌ش کاتی هه‌ستی پیده‌کری که خوینەر ته‌واوی تیکسته‌که ده‌خوینیت‌ه‌وه. که‌واته هیمن زۆر به ئاگایه‌وه ناو‌نیشانی بو تیکسته شیعییه‌که‌ی هه‌لب‌ژاردوو و نه‌ک هه‌ر نه‌یویستوو ناوه‌رۆک و دونیابینی تیکسته‌که له خوینەر بشاریت‌ه‌وه، به‌لکو به پیچ‌ه‌وانه‌وه له ریگای ئەو ناو‌نیشان‌ه‌وه جیهانی پر له ناسۆری و هه‌موو ئەو ره‌ه‌ندان‌ه‌ له هزری خوینەری زرنگدا وینه ده‌کیشی که له پشتی چوارینه‌کانه‌وه حه‌شاری داوون ئەمه‌ش راسته‌وخۆ له یه‌که‌م چوارینه‌ی تیکسته شیعییه‌که‌دا دهر‌ده‌که‌وئیت کاتی ده‌لئیت:

(ئیواره‌ی پایز)

له ئاسۆیه‌کی دووره ده‌ست

ئاوابوو زه‌رده‌ی پایزی

ده‌تگوت بووکیکی بی نازه

په‌رده جی دئلی به‌زیزی (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۲۷)

باسی دووه‌م: وینه‌ی سروشت له تیکسته شیعییه‌که‌دا.

ره‌ه‌ه‌نده‌گانی سروشت و وینه‌گرتنی وهرزه‌گانی سال و وه‌سفی سیمای ئەو وهرزانه؛ له نیو ئەده‌ب و شیعی کوردیدا جیگه‌ی بایه‌خی شاعیرانی کورد بووه، چونکه ((سروشت سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌رییه، له‌به‌ر ئەوه‌ی هونه‌رمه‌ند خاوه‌ن هه‌ستیکی ناسکه‌و به وردبوونه‌وه له جوانییه‌گانی سروشت و دیارده‌گانی ده‌توانی داهینان بکات و کاره‌که‌ی به‌ره‌و ئاستی بالا به‌ری)) (ئاسۆ عومه‌ر مسته‌فا: ۲۰۰۹: ۲۴). هیمنی شاعیریش وهک شاعیریکی هه‌ست ناسک و واقیع بین توانیویه‌تی زۆر به باشی وینه‌ی وهرزی پایز بگریت، که ته‌نها باسکردن نه‌بی‌ت له وهرزی پایز، به‌لکو له‌گه‌ل وینه‌گرتنی ئەم وهرزه تایبه‌تمه‌ندییه‌گانی تیکه‌ل به‌ چه‌ندین ره‌ه‌ندی جیاواز بکات، تا ته‌واو له واقیعی حال نزیك بئته‌وه و خوینەر وا هه‌ست بکات که تیکه‌ل به‌ واقیعه‌ی پایز بووه؛ ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر خویندنه‌وه‌و تیکه‌ل بوون به ناوه‌رۆکی شیعه‌که له وهرزی پایزیش نه‌بی‌ت له‌هه‌ر وهرزیکی دیکه‌ی سال بی‌ت ((وینه‌و ته‌سویری شیعییه‌ی هیمن به یارمه‌تی زمانی ساده به مانای مه‌به‌ست ده‌گاته ئاستیکی به‌رزو هونه‌رمه‌ندان‌ه‌)) (شه‌ریف فه‌لاح: ۲۰۱۳: ۷۵). ئەمه‌ش توانای خه‌یال به‌رزو هیمن نیشان‌ده‌دات له وینه‌گرتنی ئەم وهرزی سال هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ی محمدی مه‌لا که‌ریم له دپاچه‌ی نالهی جوداییدا له باره‌ی شیعه‌وه ده‌لئیت: ((من لام وایه له بناخه‌دا ئەرکی شیعر قسه‌کردنه له‌گه‌ل سروشت، له‌گه‌ل جوانی، له‌گه‌ل ئافه‌رت، له‌گه‌ل ده‌روون، له‌گه‌ل هه‌ستی به‌رزو خاوینی مرۆفایه‌تی.. ئەبی له‌م ریگایانه‌شه‌وه بو بابته‌گانی تری ژیان بجی و بیی به‌ چه‌کی خه‌بات)) (هیمن: ۱۹۷۹: ۵).

هیمنیش وهک شاعیریکی رۆمانتیکی ئیله‌امی ئیواره‌ی پایزی له سروشته‌وه وهرگرتوووه ((پایز بابته‌تیکی به‌پیره بو شیعی رۆمانسی. له هه‌موو ئەده‌بی رۆمانسی جیهانبینی پایز شوینیکی دیاری هه‌یه و شاعیرانی رۆمانسی و

تەنانەت کلاسیکیش، بە زۆر بۆچوون و لیکدانەوهی پیکچوو، یان جیاواز و ڕەنگا و ڕەنگەوه، باسی پاییزیان کردوو)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۵۵). چونکە ((ئەدەبی ڕۆمانتیکی بایەخ بە مرۆف دەدات، لە سەرچاوە ڕەنگینەکانی سروشتەوه سرووش و بەهرە و بابەت ھەڵدەھێنێ و بە چاوی ھونەرەمەند سەرنجی مرۆف و شت و دەورووبەر دەدات. ھەول دەدات مرۆف و سروشت و ژیان بە فرەرەنگی و بەپێز و ھارمۆنی و ھەماھەنگییەکانیانەوه تێ بگات و بیانناسێ)) (حەمید عەزیز: ۲۰۱۰: ۹۷).

ھێمن لە ئیوارە پازیدا لە ڕێگە و ڕێنەگرتن و وەسفی پایزەوه لەگەڵ جوانی و بزێوی سروشت و جوانی ژن و چینیەتی و نامۆیی خۆی و کۆمەڵێک چەمکی دیکەدا دەدوێت و لەویو بەرەو خەبات ئاسۆی ڕوون ھەنگاو دەنی و بە جۆرێکیش وێنە ئەو دیاردانە تێگەڵاوی یەکتەر دەکات، کە یەکییەتی بابەتی شیعەرکە تەخشان و پەخشان سەر تێکرای وێنەکان دەکات، کە تا خۆینەر ھەموو مۆتیفەکان بەیەکەوه کۆ نەکاتەوه درک بەوه ناکات کە ھێمن لەو شیعەردا دەبەوێت بەگژ چەند ڕەھەندی ژياندا بچیتەوه. ئەمەش وایکردوو شیعەرکە جازبیەتیکی ڕاکێشانی بەھیزی تیدا کۆ بێتەوه و خۆینەر بەجۆرێک پەلکێشی ناو دەقە شیعرییەکە بکات نەتوانی خۆی لەو ڕەھەندانە جیا بکاتەوه، لە بنەرەتیشدا ئامانجی شیعری راستەقینە لە گەیانندی پەيامی خۆیدا ھەروایە.

((مەبەستی سەرەکی کاری ئەدەبی ئەوویە کە بە کەلک وەرگرتن لە جوانناسی و بەکارھێنانی سەناعەتە ئەدەبییەکان و گۆرانی ھێماو وێناکان، شتەکان بەجۆرێک بخاتە بەرچاوە کە خۆینەر وا ھەست بکا بۆ یەکەم جارە ڕووبەرپوویان دەبیتەوه. ئەمە ھۆکاریکە بۆ ئەووی زیاتر بتوانی خۆینەر لە بازنە دەقی ئەدەبی دا بەھێتەوه و سەرنجی بـ... نـ... وەرۆک ڕابگەشـ...)) (سمايـ... لـ... ھەزەمی: ۱۳۸۹: ۲۳). شاعیر پایز بە بووکیکی زیز دەچوینێ ((پاییز دەشی ڕەنگ و ڕوخسار و بۆ و بەرامە ی جیاواز وەرگری، دەشی لە بووکیکی زیز بچێ)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۵۶). لە کۆپلە ی دووھمی شیعەرکەدا دوو دیاردە ی دیکە ی وەرزی پایز وێنە دەکێشی ئەوانیش بوونی پەلە ھەورو وەرینی گەلای دارە بە ھۆی زریانەوه : واتا لێردا شاعیر سەرەتا ناساندنیک بۆ وەرزی پایز دەکات، ئینجا باس لە دیاردەکانی دیکە دەکات.

ھەوا بوولیلە، ئاو لیلە

گۆل سیس بوو، گەل زەردە

تەنانەت ڕەنگی گۆراو

ئەم دیوارو دارو بەردە (نالە ی جودای: ۱۹۷۹: ۲۹)

تەماشای ھەر شتی دەکەم

ڕەنگی پایزی گرتوو

جوانی خۆی لێ شار دوومەوه

دزێوی ریزی گرتوو (نالە ی جودای: ۱۹۷۹: ۳۰)

ھێمن ھیزی پەيوەندی لە نیوان ھەستی شاعیرانە ی خۆی و ڕەھەند و شتەکانی دەورووبەر لە ڕوانگە یەکی شیعری و فەلسەفیەوه وێنە دەگریت و وابەستە یی و ھۆننەوه ی دەقە شیعرییەکەش ھەر لەو دەروازە یەوه ئیجا دەکات، لەبەر ئەو ی ((پەيوەندی شاعیر بە شتەکانەوه پەيوەندییەکی ھەرەمەکی نییە، بەلگە پەيوەندییەکە لە ڕوانینیکی شیعری و فەلسەفی و ژیا ریی تایبەتەوه سەرچاوە ی گرتوو)) (نەوزاد ئحمەد

ئه‌سوده: ۲۰۰۶: ۹۴). ئەم روانینه بۆ پایز و سیماکانی ئەم وەرزه له لایهن هیمنه‌وه بووته سەرچاوه‌ی وینه‌گرتنی کۆمه‌لیک دیارده‌ی دیکه، که له بنه‌ره‌تدا ته‌فسیردانه به ده‌لاله‌ته نادیاره‌کانی ئەم وەرزه.

باسی سییه‌م: دیارده‌ی چینایه‌تی له تیکسته شیعییه‌که‌دا.

چینایه‌تی وه‌ک دیارده‌یه‌کی دونیای سه‌رمایه‌داری له نیۆ ئەده‌بی سهر به‌و نه‌ته‌وانه‌ی ژیر ده‌سته بوون بوته هه‌وینه‌ی ئەده‌بی ریالیزم و یه‌گیکه له‌و دیاردانه‌ی که ههر له‌و ساته وه‌خته‌وه‌ی، که له‌لایهن بیرمه‌ندانی بواری فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیستی لینینی باسی لیوه کراوه و له‌و کاته‌وه له نیۆ ئەده‌بیاتی چه‌ندان نه‌ته‌وه‌ی جیاوازی ئەم سهر زهمینه بوته ئاوینه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی خه‌بات و تیکۆشان. دیارترین فه‌لسه‌فه‌ش که باسی دیارده‌ی چینایه‌تی کردبێ فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیه‌ته ((فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیه‌ت جه‌خت له‌ بوونی جیاوازی چینایه‌تی ده‌کاته‌وه له ئەده‌با و پێوانه هونه‌رییه‌کان واده‌بینی که هاوته‌ریبن به‌و ره‌هنه‌ندانه‌ی که له‌ ژیان بوونیان هه‌یه و له‌ توانای نووسه‌راندا هه‌یه هه‌ست به‌ پێشه‌اته‌کانی ژیان بکه‌ن و پشته‌گیرییان لێ بکه‌ن)) (عبدالرزاق مسلم الماجد: ۲۰۰۰: ۲۴). ئەم فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیه له نیۆ ئەده‌با به‌تایبه‌تی له‌ رێبازی رپالیزمدا ره‌نگیداوه‌ته‌وه و نووسه‌رانی سهر به‌ ئەده‌بی رپالیزمی له‌ هه‌ولێ وینه‌ گرتنی دیارده‌کانی کۆمه‌لگه‌دا بوون و لیکه‌وته‌کانی ئەو دیاردانه‌یان رافه‌کردوو، چونکه ((رپالیزمییه‌کان هه‌ولیانده‌دا لایه‌نه جیاوازه‌کانی ژیان بۆ نیۆ ئەده‌ب بگوازنه‌وه، وینه‌ی واقیعه ناشیرینه‌کانیان ده‌گرت و کۆمه‌لگه‌یان لێ ناگادار ده‌کرده‌وه)) (انطونیوس بطرس: ۲۰۰۵: ۳۲۸). نه‌ته‌وه‌ی کوردیش وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژیر ده‌سته‌وه‌ چه‌وساوه هه‌میشه‌ گیرۆده‌ی ده‌ستی دیارده‌ی چینایه‌تی بووه و به‌تایبه‌تیش دیارده‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی ده‌سه‌لاتی ئا‌غاو داروده‌سته‌ی ده‌ولته‌تانی ده‌ورو به‌ر. باسکردن له‌و دیارده‌یه له ئەده‌بی کوردیدا ههر له‌ سه‌ره‌تاوه سیمای رپالیزمییه‌تی ئەده‌بی کوردی نه‌خشانده‌وه. ئەم دیارده‌ چینایه‌تییه له نیۆ شیعیی هیمندا به‌ گشتی و له شیعیی (ئیواره‌ی پایزی)دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه به‌جۆرێک که له‌ گێرانه‌وه‌ی گوتاره شیعییه‌که‌یدا هیمن هه‌ولێ شرو‌فه‌کردنی ئەو دیارده‌یه ده‌دات ((ئه‌ده‌ب و هونه‌ری سه‌رکه‌وتوو کاتیک ده‌بن به ئاوینه‌ی بێ گه‌ردی ژیان و کۆمه‌لگا که له‌ ناو جه‌رگه‌ی ئییش و نازارو ئەشکه‌نجه‌ی کۆمه‌لگادا چرو‌یان کردبێ و بینه‌ مایه‌ی لابردنی ئەو نازارو ئەشکه‌نجه‌یه به‌ پێی ئەو ئامراز و توانا و ئه‌رکه‌ی که‌ که‌وتۆته‌ ئه‌ستۆی ئەده‌ب و هونه‌ر و داهینه‌رانیانه‌وه)) (حه‌مید عه‌زیز: ۲۰۱۰: ۲۳).

هیمن له‌و ئیواره پایزه‌یدا هینده دل پر له‌ خه‌م و ده‌ردو که‌سه‌ره‌ ته‌نانه‌ت رقی له‌ پیکه‌نینیش ده‌بیته‌وه‌و قاقای پیکه‌نینه‌که ده‌چوینێ به‌ پێوه‌نانی قرمه و قریشکه‌ی گولله.

دوور قاقایه‌که‌م گووی لێ بوو

ده‌تگوت گولله‌م پێوه‌ ده‌نی

چۆن به‌ ئیواره‌ی پایزیش

ئێ وا هه‌یه‌ پێبکه‌نی؟ (نالای جو‌دایی: ۱۹۷۹: ۳۲)

به‌ واتایه‌کی دیکه ئەو جیهان و ژیا‌نی خو‌ی چۆن ده‌بینی ده‌یه‌و‌یت که‌سانی ده‌ورو به‌ریشی هه‌مان ژیان و جیهانیان هه‌بیت و نوقمی دونیای تیرامان بن له‌ زه‌ردی وهرزی پایزو ره‌هنه‌نده‌کانی، بۆیه‌ پرسیا‌ری ئەوه‌ ده‌کات و لای جیگه‌ی سه‌رسو‌رمانه، که‌ جو‌ره‌ که‌سانیک هه‌بن به‌ ئیواره‌ی پایزیش هینده دلخو‌ش و که‌یفه‌سازبن، که‌ قاقا

پيښه نښه. هره بويه هيمن بو ولامی نهو پرسياره هانا دهبا ته بهر خه يال بو نهوهی ولامی دست بکه ویت بوی درکه ویت، که نهو جوړه که سانه به چی قاقا لیده دهن و دلخوشن، بويه خه يالی هاوتای وشه دهکات، خه يالی شاعيريش نامادهیه ولامی پر به پیستی نهو توپه ییهی شاعير بداته وه، به لام بهر لهوهی خه يالی شاعير بيته وشه هه لږشتن دهنگيکی لهرزوک و نهرم به سپای ولامی ده داته وهو له دريژهی گپړانه وه که شيدا هه ولده دات هه موو نهو په هه ندانه روونبکاته وه، که هوکاري قاقا و تريقه و پيکه نینی نهو جوړه که سانه که له نیواره یه کی پایزا پیده که نن. به پروای بگپړه وهی گو تاره شيعرييه که، که دهنکه لهرزوک و نهرمه که یه و هره یه کسانيشه به خه يال و دهنگی بگپړه وهی سهره کی تيکسته شيعرييه که، که خودی شاعيره وا ده بينی، که هه موو نهوانه ی بازرگانی فرميسک و خوینن و بوونيان هه یه و که ميش نین، به لکو زورن. نهوانه نهک هره به نیواره ی پایز پیده که نن، به لکو به زنی سهر به هه ش و جيگه و مه نزلی پرسه ش پیده که نن. لیروه تیده که یه که ((هيمن وهک شاعیری مؤدیرنیست بهر خودار نییه له زه بنییه تی میژووی و دنیاو نامویه به و دیدگا و هو شياریه سیاسی و فلهسفی و میژووییه که له زیان و سهرده می نهودا بالاده سته، به لکو له هه ولی نهوه دایه تی بکوشی بو په یداگرنی جوړیکی دیکه له هو شياری و به هادان، یان دهیه ویت په یروه ی له سیسته میک بکات که خوی پروای پییه تی و هه لی ده بږی)) (شهریف فلاح: ۲۰۱۳: ۷۷).

خه يال م ببوو به وشه

نهمزانی کهس به دوامه وه

دهنگيکی لهرزوک ونهرم

به سپای جوابی دامه وه (نالهی جودایي: ۱۹۷۹: ۳۲)

به لی هه ن و پیده که نن

به من، به تو، به هه زاران

به داخی باوک کوژراوان

به هه نیسکی هه تیو باران (نالهی جودایي: ۱۹۷۹: ۳۲)

هيمن لیروه فهرهنگيک له وشه دههونیته وه بو گوزار شتردن له هه موو نهو په هه ند و دیاردانه ی که باس له ناخوشی و دهر و مهینه تی مروف ده که ن و مروف به بیستنیان ترس دایده گریت و لییان راده کات. نهو دیاردانه ی که شاعير له ریگای هینانی نهو وشانه وه باسیان لیوه دهکات به دهسکردی خودای شهریان ده زانییت؛ چونکه هه موویان لهو دیاردانه ن که خراب و شوومن.

به نه زانی، به نه خوشی

به تاریکان، به شهوه زهنگ

به زنجیر، به تهناف، به دار

به گرتووخانه ی تهرو تهنگ (نالهی جودایي: ۱۹۷۹: ۳۳)

به بووه لهرزه، به شهبا

به سووتمان و زیان و زهر

به‌ه‌رچی خراب و شوومه

به‌گشت دهسکردی خوی شه‌ر (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۳)

هیمن له و چهند چوارینه‌دا وینه‌ی تراژیدیترین نه‌و دیمه‌نانه ده‌گریت، که مرؤف له خرابترین بارودوخه‌گانی ژیاندا رووبه‌روویان ده‌بیته‌وه وه‌ک گریان و روو رنین، به‌رگی ره‌ش و گوڤ‌خانه‌و کوڤری شین، که‌لاوه‌و کونده‌بوو، هه‌ژاری و نووکه‌ نووکی بیوه‌ژن و هانه هانی ماندوووان و زیره‌زیڤی مندالان و ته‌نانه‌ت نووزه‌ی نیوه‌ زیندوان و که‌سانیک که له نیوانی ژیان و مه‌رگدان.

به نه‌ه‌ره نه‌ه‌ری جه‌للادان

به قرمه فرمی سه‌ست تیران

به ویره‌ ویره‌ی قه‌مچی یان

به نه‌شه‌که‌نجه‌ی رووناک بیران (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۴)

به چلکی یه‌خه‌ی کریکار

به‌که‌فی سه‌رشانی جووتیر

به‌یه‌چه‌و رووبه‌ند، به خه‌نجه‌ر

به‌یه‌که نه‌بوونی می و نی‌ر (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۵)

هیمن باس له یه‌کسان نه‌بوونی نی‌رو می ده‌کا. له ئازاردانی رووناکی‌بیران ده‌دوی زایه‌له‌ی قه‌مچی و نه‌ه‌نه‌ری جه‌للادان وینه‌ ده‌گریت. باس له به‌زینی قه‌له‌م و وه‌ستان و له گوکه‌وتنی زمان و داخستنی ده‌رگه‌ی فی‌رگه‌و کتیب و ده‌فته‌ری دراو ده‌کات و له‌مه‌وه به‌جۆریک باس له ئاستی بی‌به‌زه‌ی بوونی نه‌و چینه‌ سه‌رمایه‌داره ده‌کات، که رقیان له بزوه‌و پی‌که‌نینه و به پی‌چه‌وانه‌وه ئاره‌زوویان له رشتنی خوینه. فرۆشتنی دلۆپی خوینی لاهه‌گان به نرخ‌ی یاقووته و فرمی‌سکی هه‌ر کیژیکی ولات بو نه‌وان نرخ‌ی مرواری به‌رمووره:

به‌قه‌له‌می به‌زیوی کول

به زمانی له بن‌دا بـراو

به ده‌رکی داخ‌راوی فی‌رگه

به کتیب و ده‌فته‌ری دراو (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۵)

هه‌ر دلۆپی خوینی لای

بو وان یاقووتیکی سووره

هه‌ر ته‌که‌ی فرمی‌سکی کیژی

بو وان مرواری به‌رمووره (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۵)

هیمن له باسی چینایه‌تی و جیاوازی چینایه‌تیدا له ئاست نه‌و خاله‌دا ناوه‌ستی که پیناسه‌ی چینایه‌تی واده‌که‌ن که ته‌نیا گوزارشت بیت له راگرتنی چینه‌گان له به‌رانبه‌ر یه‌کتر، به‌لکو هیمن له‌و روانگه‌یه‌وه نه‌و ره‌ه‌نده‌ بالاترو گه‌وره‌تر ده‌بینیت نه‌و وایده‌بینت نه‌وانه‌ بازارگانی فرمی‌سک و خوینن و بو نه‌وه‌ی سه‌رمایه‌یان له جولان و به‌رده‌وامی دابیت گرنگ نییه، که هه‌زاران ده‌رکیش به‌قور گیری بو نه‌وه‌ی دلۆلاری نه‌وان له تین و تاو

نەكەوئى گرنگ نىيە تەننەت با داپىرەو پىرە ۋنە بى كەس و كۆلەكانىش زياتر كۆلەوارىن. بۆ گەران و بەردەوامى چەرخى كارگەكانىيان لە جياتى ئەوەى وەك چۆن لە راپردوودا ئاش بە ئاو گەراوہ با خوین چەرخى كارگەكانىيان بگىرئى. بەرژەوہندى ئەوان لەوہدايە كە ئاگرى شەر نەكوژاوە بىت ((شاعىر ئىنسانە، ھونەرمنەندە، لە زۆربەى زۆرى خەلكى زووترو زياتر ھەست بەرووداوەكان دەكات و لە شىعرەكانىدا بەراستى دەيانخاتە بەر چاوو نىشانى خەلكى ئەداتەوہ، ئەو رووداو و دىمەنانە شاعىر وا لىدەكەن بىرگەردنەوہى چىرو پرتربى و ژيانى كۆمەئى بەرەو پلەيىكى بەرزتر بەرئى)) (ئۆرخانى غالب: ۱۹۹۰: ۱۹۰).

سەرمايەى وان لە گەردابى

با زۆر دەرك بە قور گىرئى

دۆلار لە بىرەو نەكەوئى

با كۆلەوار بى داپىرئى (نالەى جودايى: ۱۹۷۹: ۳۶)

دەبا خوین بى و سەران بەرئى

چەرخى كارگەيان بگەپرئى

پىدەكەنن، پىدەكەنن

بە بلىسەى ئاگرى شەرئى (نالەى جودايى: ۱۹۷۹: ۳۶)

ھىمەن لە ھەموو ئەو چوارىنە شىعەرييانەدا دەيەوئىت باس لە چىنايەتى و دياردەكانى چىنايەتى دنياى سەرمايەدارى بكات ((ھىمەن لە باسى بەگژداچوونى ئىمپىريالىزمدا راناوہستى و دەئى بۆ ئەم دنيا خۇرانە تەنيا گەپرانى سەرمايە مەبەستەو ئەو بايەخىكى نەبى ئىنسان و ئىنسانىيەتە)) (عوسمان دەشتى: ۲۰۰۹: ۱۵۷). ھەموو ئەمانەش تەنھا لە پىناو پاونخوازى و پاراستنى بەرژەوہندى نائىنسانى خۇياندايە.

باسى چوارەم: ئەفەين و دلدارى لە تىكستە شىعەرييەكەدا.

ئەفەين و خۇشەويستى لە نىو ئەو تىكستە شىعەرييەدا بەجۆرئىك باسكراوہ كە گرئىدراوہ بە ئارەزووى سروشتى دوولايەنەى مرقەوہو پىوہرىكى كلتوورى و رەوشتىشى پىدراوہو تەننەت ھىمەن تىكرايى چەمكى جوانى دەبەستىتەوہ بە جوانى ئەو كىژەوہ، كە دەرگا دادەخات ون دەبى واتا: ھىمەن جوانى ۋنى كردۆتە جى پىي شوينەوارى جوانى و، جوانى شوينەوارى سروشتىشى بەستۆتەوہ بە جوانى ۋنەوہ ((جوانى ۋن دەتوانى ببىتە داھىنانى مەزن... لە جوانى ۋن و لە خۇشەويستى ۋندا دەيان داھىنانى شىعەرى لە شىعەرى ھاوچەرخى دونىادا لە دايك بوون)) (كۆمەئىك نووسەر: ۲۰۰۴، ۲۱۷).

لە ئىوارەى پايزدا سەربارى ئەو بارە سايكۆلۆژىيە پىر لە نائارامىەى دونىاي شىعەركەى تەنىوہ، كەچى ھىمەن ھىندە سەرنج تىژە لە ژىر چارشىويشدا جوانى ۋن دەبىنئى، ئەمە دەرخەرى ئەو راستىيە، لە گىژاوى ئەو ھەموو دەردو مەينەتتەيەدا كە شاعىر دەبىنئى ھىشتا ناھىلى، كە تارمايى كەسەر خۇشەويستى و جوانى ۋنى لەبىر بەنەوہ، ئەمەش پەيوہست بوونى ھىمەن نىشانەدات بە ۋن و بە خۇشەويستى و بە دونىاي جوانى ۋنەوہ.

كىژىك خۆى لە ژوور كوتاوہ

دهرگاي حه وشه گه ي پيوه دا

ئيتر شوينه واري جواني

به دي ناگه م له م نيوه دا (نالهي جو دا يي: ۱۹۷۹: ۲۹)

له م کولپله شيعره وه دهرده که ويټ، که هيمن له گه ل نه و هه موو دهر دو مهينه تي و خه فته بارييه ي ده ورو به ري ته نيوه، نه يان تو انيوه سيماي جواني ژني له بير به رنه وه و هيشتا ژن و جواني ژني جيگه ي سه رنج و تي پراماني نه ون و له و گيژهلوگه ي مهينه تيه شدا خو له ژوور کوتانه وه ي کيژيک، که ته نيا چهند چرکه ساتيک ده خايه نيټ ده بن به وينه يه کي شيعري جوان بو نه و. به مهش هيمن وينه يه کي جولاو له م چوارينه دا وينه ده کيشيټ ((وينه ي جولاو به رده وامي و چالاکي خو ي هه يه و گه شه ده کات و نه م جولانه وه يهش له کاره وه هاتوه)) (شنو محمه د محمود: ۲۰۰۷: ۱۶۶). دياره نه مهش له مه وه سه رچاوه ده گريټ که، هيمن وه چون له خه مي ژن و مافي ژن بووه هه ر به و جوړهش ژن هه ميشه به رده وامي هه کي نه پراوه ي له هزر و جيهان بيني و شيعري نه ودا هه يه و ته نانه ت له و هه موو ناوميد ي ره ش بيني و هه ست نا لوزيه ي له دنيا ي شيعره که دا هه ست ي پي ده گريټ و بيرو نه نديشه ي هيمن پي يانه وه گرفتاره، که چي هيشتا هيمن له سروشتي مرؤفانه و شاعيرانه ي خو ي دهر نه چووه و په يوه ست ي ته و او ي به ره هنده دياره گاني ژيانه وه ماوه هه ر له بهر نه وه يه ((زور که س هيمن به شاعري جواني و باسي جواني ثافرت و عه شق دهناسن، بيگومان نه مانه ناهه قيان نييه له م بواره دا شيعري هيمن هينده زور و جوانن که ده بنه ناسنامه ي شاعري نه و. نه و له و په ري هه ست ياريدا جوان په روه و عه شق په رست و دلدارو کاريگه ر بووه)) (شه ريف فلاح: ۲۰۱۳: ۷۲). هيمن ناوه داني و جولهي ژيانيش له م تيکسته دا ده به ست يته وه به ژن و جواني ژنه وه، بويه نه م تيکسته له پال وينه گرتني ديمه نه گاني پايزدا وينه ي عه شق و نه فنيش ده گريټ و وه ک ره هه نديکي جياواز و کاريگه ر باسي ليوه ده کات.

باسي پي نه جم: سايکولوزيه تيکسته شيعري يه که:-

تيکستي ثيواره ي پايز خودان سايکولوزيه تيکي تاي به ت به خو يه تي به جوړيک که له تيکراي چوارينه گاني نه م تيکسته دا به تاي به تي له و (۲۳) چوارينه دا، که شاعري وينه ي ديمه نه گاني وه رزي پايز ده گريټ و باس له باري ده رووني خو ي ده کات سايکولوزيه تي (ناموبوون و ره ش بيني و گه ش بيني) بو تيکسته شيعري يه که خو لقان دووه:-

۱- غور به ت و ناموبوون باسکردن له خود.

ناموبوون وه ک دياره يه کي سايکولوزي له نيو تيوره زانستيه گاني ده رووناسيدا وه ک هه ر دياره يه کي ديکه ي سايکولوزي له وانه: خه موکي، ناارامي، شه رم، ترس...هتد. جيگه ي بايه خي بيرمه نداني بواري سايکولوزي بووه. ناموبوون (الاعتراب) له ديدگاي هيگل هوه واسه يرکراوه، که ((بريتيه، له ره تکردنه وه و داماليني خود له و نازاديه سروش تيه ي که هه يه تي)) (ستاري پير داود: ۲۰۱۰: ۶۰).

فرؤيد روئياي خو ي له مه ر نيگه راني و ناموبووني مرؤفه گان ده گه رپي نيته وه بو چهندان کو تي ناييني، دابونه ريت، ياسا و پيوه ره باوه گاني کومه لايه تي..نه م بازنه و کوتانه وا له مرؤف ده کات گوشه گير بيټ و به ره و بازنه ي ناموبوون هه لکشيت. بويه ناموبوون حاله تيکي له خو وه نييه؛ به لگو ده شي مرؤف به هو ي فاکته ريک يان چهند فاکته ريکه وه دوو چاري بيته وه جا نه م فاکته ره ده شي فاکته ري کومه لايه تي، نه ريتي، ناييني، نابووري...هتد بيټ. ((ناموبووني ده رووني، به و حاله ته ده و تريټ کاتيک تا ک به هو ي هه ندي فاکته ري نه ريتي ده ورو به ر، که ده بنه

رېڭر له بەردەمی خواستەکانیدا نەتوانییت دەربەرین له ناخی خۆی بکات، ئەوا تاك تووشی ون بوون دەبییت و هەست دەکات ناتوانییت بەشیوەیهکی دروست حەزەکانی خۆی و ئاوات و هیواکانی وەك ئەوەی خۆی دەیهوویت گوزارشت لێو بکات)) (یوسف عوسمان حەمەد: ۲۰۰۲: ۲۰۲).

دەسلاتی سیاسی و زەبر و زەنگ و داگیرکاری له جیهانی سەرمایه‌داریدا یەکیکی تره لهو هۆکاره کاریگەرانهی که مرۆف دووچاری دیاردە نامۆبوون دەکاتەو (نامۆی له کۆمەڵی سەرمایه‌داریدا بریتییە له پەرەسەندن و زیادبوونی ئیستغالی ئابووری و بەهێز بوونی تین و زەختی سیاسەت و کۆیلەکردنی رۆحی تاکەکەس، هەرودها دووره پەریزی ئادەمیزادو گۆشەنشینی و دارمانی کەسایەتی)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۵: ۱۴۰).

مەودای نامۆبوون زیاتر دەووستی سەر توندی جیابوونەو بەبەرورد له‌گەڵ ئەو وینە تایبەتییهی کەسی نامۆ هەستی پێ دەکا ((له ترسناکترین جۆری نامۆبوون ئەو جۆره نامۆبوونەیه که مرۆف له خودی خۆی دادەبرێت)) (کارین هورنی: ۱۹۸۸: ۷۷).

نامۆبوون وەك چەمکی سایکۆلۆژی له نیو ئەدەبدا خۆی دەنوینێ له نیو شیعرى زۆر له شاعیرانی کوردیشدا رەنگیداوئەو له شیعرى ئیوارەى پایزیشدا نامۆبوون و چەمکی نامۆبوون زۆر به روونی رەنگیداوئەو تەواو هەست بەو دەکریت، که هیمن دووچاری گریی نامۆبوون بۆتەو، نامۆبوونی هیمن نامۆبوونی دوور کەوتنەوئەو له زیدو نیشتمان، له خانەوادەو خیزان، له دۆست و عەزیزان.

(عوسمان دەشتی) له بارەى دیاردەى نامۆبوون له نیو دنیاى ئەدەبدا دەلیت: ((نامۆی هەست بەتەنیا بالی کردنه، ون بوونه، پلیشانەوئەو، له‌زیر زەبرو زەنگدا، به تایبەتی له شوینێکدا که مرۆف دووچار چەوساوهی، جینایەتی و نەتەواوەتی، دەستەوئەستەنە، هاوئیشتمانیی پلەى دووئەمە، پێشەکی رەنگ بۆ تەفرو تووناکردنی رێژراوه، هەر له باج دانان له‌سەر زمانەکەى، که دیارترین سیمای نەتەوئەو، هەتا شیواندنی کەله‌پوورو میژووی، سڕینەوئەو شارستانیی دیڕینەى، سنوردانان بۆ جم و جوولەکانی، تاساندنی دەنگی ئازادىخووانەى و بەشەر دۆستییەکەى، ناتوانی پڕ بەدەم هاوار بکا، چی هاوارێک ئەو دەیکا بەر دیوارێکی زەبەللاح دەکەوئ و دەگەرپتەو (و ناگاتە جی)) (عوسمان دەشتی: ۲۰۰۹: ۱۲۸).

ئاوارەیی و دووری له زید و نیشتمان و کەس و کار یەکیکه لهو هۆکارانەى مرۆف بەرەو نامۆبوون دەبات به تایبەتی ئەگەر دووری و داپرانى مرۆف به‌ویست و ئارەزووی خۆی نەبییت به‌هۆی جیاوازی بیرو راو ئایدۆلۆژیای جیاوازه بییت ((ئیمه له غوربەتی شاعیر غوربەتی نەتەو و نیشتمانیك هەست پێ دەکەین)) (عوسمان دەشتی: ۲۰۰۲: ۱۱۱)، بەلام زۆر جار مرۆف به‌هۆی هەندى هۆکاری کاریگەرەو له ولات و زیدی خوئشیدا دووچاری دەردی نامۆبوون دەبیتهو ((سەختترین نامۆیش ئەو جۆره‌یانە، کاتیك تاکی داھینەر له ولاتی خوئیدا دووچاری دەبی. نووسەرانی دنیاى به‌خواستى خوئیان نیشتمانیان جی نەهیشتوو. یان ئەوئەتا بەزۆری زۆردارەکی وەدەرئراون. یاخود له ولاتی خوئیان دەست و پێ بەستراو بوون. مقەست و چاوی سووری سانسۆر نەهیشتوو به ئازادیی بەفرینن و له ترسی ژیاى خوئیان هەلاتوون. بەلام له کوئ ژیاى ئارامی دوور له ستریس و فشار بۆ داھینەر بلوئ. ئەو له ویندەری کارى خۆی جیبەجی دەکا)) (محەمەد فەریق حەسەن: ۲۰۰۸: ۴۳).

هیمنی شاعیریش له (ئیوارەى پایز)دا به‌هۆی دووری و داپران له زیدی رەسەن و عەزیزانی نیشانەکانی نامۆبوونی پێو دیاره و ئەو بارى نامۆبوونە هۆیهکی دیاری داھینانی شیعرى ئیوارەى پایز بووه ((کەسى نامۆ بەدەست یەکیك یان زیاتر له رەگەزو پیک هینەرەکانی نامۆبوونەو دەنالینیت)) (سابیر بۆکانی: ۲۰۰۶: ۴۹). له

تیکستی ئیواره‌ی پایزیدا به سهرنجدان له و چوارینانه‌ی به نمونه وهرمانگرتوو هه‌ست به نامۆی شاعیر ده‌کریت:

نا نا نارۆم، مه‌له ده‌که‌م
له نیو ده‌ریای مه‌ندی خه‌یال
داه‌یزراوو رووگرژ، توپه
دل پر تاسه، می‌شک به‌تال (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۰)

ئاخ دیسان رووپه‌پێک درآ
له رۆژ نه‌ژمی‌ری ته‌مه‌نم
ئاخ، دیسان شه‌و داهاته‌وه
من هه‌روا دووره وه‌ته‌نم (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

ئاخ دیسان چوومه ژیر بالی
ره‌شی شه‌وگاری ته‌نیایی
ئاخ، ده‌بی دیسان بجی‌ژم
ژه‌ه‌راوی تالی جودایی (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

هیمن به‌ده‌ست خه‌م و نازاری دووری و داب‌ران له که‌س و کار و خو‌شه‌ویستانی خو‌ی ده‌نالینیت، چونکه هیمن له دونیای سه‌رمایه‌داری نیگه‌رانه. هه‌ست ده‌کات ده‌ردو مه‌ینه‌تییه‌گانی نه‌و له نه‌نجامی سه‌رمایه‌داری نایدۆلوژیای سه‌رکو‌تکردنه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو (له وه‌ها بارودۆخیکدا مرۆف به‌رانبه‌ر خودی خو‌یی و کۆمه‌ل و ژینگه‌که‌ی تووشی نامۆی ده‌بی‌ت)) (که‌ریم شه‌ریف قه‌ره‌چه‌تانی: ۱۹۹۹: ۵۳).

ئاخ دیسان ده‌بی رابو‌یرم
له ژوو‌ریکی ساردو س‌ر‌دا
ده‌گه‌ل ئازار ده‌سته‌ملان به‌م
تا به‌یان له نو‌ینی ش‌ر‌دا (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

هیمن له ترسدا ده‌ژی، له‌به‌ر مۆته‌که‌ی شه‌و ده‌له‌رزی، دادو هاوار ده‌کا له ده‌ست دلی پر خه‌می خو‌ی، له ده‌ست بی‌ خه‌وی واوه‌یلا ده‌کا. نه‌مه‌ش له نه‌نجامی نه‌و نامۆییه‌وه‌یه که‌ نازادی لی زه‌وتکردوو (نامۆی تاریکی نه‌خاته دلی مرۆقه‌وه. که‌سیک خاوه‌نی زاتی خو‌ی نه‌بی و سه‌ربه‌ستییه‌که‌ی لیسه‌نرابیت، ژیانیشی له‌لا بی‌مانا و بی‌ناوه‌پۆکه‌)) (مجه‌مه‌د که‌مال: ۲۰۰۵: ۶۴).

ده‌رۆم، ده‌ترسه‌م، ده‌له‌رزم
له په‌لاماری مۆته‌ی شه‌و
داد له ده‌س نه‌م دله‌ی به‌خه‌م
وای له ده‌س نه‌م چاوه‌ی بی‌ خه‌و (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

دەرۆم تا سەر پێکەوه نییم

دەگەل زام و دەردو ئێشەم

دەرۆم تا شەوێکی پایز

من شەونخوونیی بکێشم (نالەى جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

ستەم و زۆرداری نەبۆتە هۆی خامۆشبوونی ژیلەمۆی شیعیری هیمن، بەلکو ئەو دووری و داپرانە سەرچاوەی داھێنان و ئافرانندی شیعیری بوو لای ئەو لەبەر ئەوەی ((زۆریک لەو داھێنەرانی، کاتی پەریوە و نامۆ بوون، لە ژینگە نوێیەکیاندا پتر لە جارێ بەھریان ھەلکشاو. هیمن یەکیکە لەوانە، دەتوانم بڵێم ئەو شیعیرانە، کە لە غەریبی، لە ژێر کاریگەری نامۆییدا، لە دیوی عێراق و تووینی ناسکترو بەسۆزتر و ھەلکشاوتر و کاملتر)) (محەمەد فەریق حەسەن: ۲۰۰۸: ۴۴). کەواتە هیمن لەو شاعیرانە یە کە غۆربەت و نامۆبوون نەوێک ھەر نەیانئەتوانیوە ئیلاھامی شیعیری ئەو لاواز بکەن، بەلکو پائەنەریکی بەھێزی داھێنان بوونە لای ئەو.

۲- رەشبینی و گەشبینی.

یەکیک لەو بنەرەتەکانی شیعیری رۆمانسیەتی لەسەر بونیات نراوە رەشبینی و گەشبینی یە، لە ئیوارە پازیشدا ئەم دوو دیاردەییە تەواو خۆی دەنوێنی بە تاییبەتیش رەشبینی دونیای رۆونی شاعیری تەنیو، چونکە هیمن گێرۆدە چەندین دەردە وەک دەردی دووری، ستەم و زۆرداری، چینیایەتی (مارف خەزەندار) لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا لە بارە باری سایکۆلۆژی ئیوارە پازیش دەتێت ((ھیمن لەم شیعیرەدا رەشبینە، رۆژگار ناو دەروونی ھەلئەکاندوو لە حەژمەت ئەوەی لە ژێر ئازاری دوژمنان دەتلیتەو. پاییز لای شاعیر بوو بە بەلگە لەناوچوون. لەم شیعیرەدا هیمن وینە زۆر پیشانی خۆینەر دەدا، وەک کوندەبوو، بیوژن، برا کوژراو، خوشک ھەتک کراو... ھتد. سروشتیش ھەمووی ھەورەتریشقە و بوومەلەرزە و ھەرەس ھێنانە، ژانیش ئەوەی ماون پیشەیان واویلا و سنگ کوتانە، لە قور دەگەرپێن بۆ ئەوەی بیکەن بەسەریان)) (مارف خەزەندار: ۲۰۱۰: ۶۳)، بەلام لە کۆتایی تیکستە شیعیریەکی کەدا شاعیر جاریکی دیکە ئەو تارمایی ناویمیدی و رەشبینییە دەروونییە، چونکە لە گومانێ لەنیوچووندا چاوی تێرمان دەبرپتە ئاسۆ، ئاسۆیەکی رۆونیش؛ بە پێچەوانە سەرھتای دەستپیکردنی گوتاری گێرەنەوێ تیکستە شیعیریەکی وینەگرتنی سەرھتاترین دیمەنی وەرزی پایز، کە باس لە پەلە ھەورپیک رەشی چلگن دەکات و بەری ئاسۆ و ئاسمانی لێ دەتەنیت. واتا ئەگەر لەسەرھتای شیعیرەکەوێ ئاسۆی بینین و بیرکردنەوێ شاعیر رەش و تاریک بیت؛ ئەوا لە دوا چرکەدا ئەم ناویمیدبوونە دەگۆرپت بە رۆانین لە ئاسۆیەکی دوور، کە ئاسۆیەکی رۆونە بە تاییبەتیش ھێنای ئامرازی نەفیکردنی (نا) دووجار بەدوای یەکتەیدا، ئینجا دووجار ھێنەنەوێ رستە فەرمانی (دوور بنوارە) کە ھەم لە لایەکەوێ نەفیکردنە و، ھەم لە لایەکی ترەوێ بۆ جەختکردنەوێ لەسەر ئەنجامدانی رۆانین لە ئاسۆیەکی، کە ئاسۆیەکی رۆونیشە ((بە شێوێکی گشتی و بەربلاو، لەھەر شیعیری لیریکی رۆمانسیدا گرزییەکی دەروونی، نا ئارامییەکی، بەربەرەکانی و ناکوکییەکی لە نیوان ھیوا و ترسدا، خەون و تیکشکاندا، ئارەزوو و ئاستەنگدا، ھتد ھەبە. گەر ئەو (گرزییە دەروونییە) دەستنیشان بکەین. دەتوانین جەمسەر و سەرھەزووی تەواوی بیرۆکە و بئکاری زمانیی و ھەستی ھۆنراوەکە بدۆزینەوێ)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۱۲).

گوتەم : ((كەوابوو، ئاشنا

بەشى ئىمە لە نىو چوونە

گوتى : نا، نا، دوور بنوارە

دوور بنوارە..ئاسۆ پروونە (نالەى جودايى: ۱۹۷۹: ۳۶)

جىھانبىنى و تىپرامانى شيعيرى ھىمن و ئاويتە بوونى بە ھەموو ئەو رەھەندانەى، كە تىكەلىان بووہ پەرچەكردايىكى زھىيان لا دروست كرددوہ، كە كاركرديكى خولقاندن بىھىننيتە بەرھەم، كە لە كۆتاييدا ھاوسەنگى يە زھىيەكەى بپارىزى، چونكە دواچار كۆى رەھەندەكان دەخاتەوہ زىر دەستى تاكە يەك مۆتيف ئەويش مۆتيفى روانين و سەرنجراگرتنە لە ئاسۆ و لەويشەوہ تىكرايى رەھەندەكانى تىكىستە شيعيرىيەكە دەخاتەوہ زىر مۆتيفى گەشبينى و زىانەوہ و ھىواو ئاوات، چونكە ھىمن لە كۆتاييدا لەو دونياو جىھانبىنيە تاريك و نوتەكە پاپىزىيەى، كە رەھەندە جياوازەكان بۆى دروست دەكەن دەگەرپتەوہ بۆ نىو دونيايەك كە تارمايى ئەو تاريكىيەى لا دەرويننيتەوہ، كە دەلالەتە لە ھەموو ئەو مەدلوانەى كە دونياى تىكىستە شيعيرىيەكە پىك دەھىنن. لە ھەمان كاتدا ئەو گرژبوون و تورپەيەى كە لە نيودراستى تىكىستە شيعيرىيەكەدا دەپخاتەروو دەرويننيتەوہ و وەكو مۆفقيكى ھىمن و لەسەر خۆ ويئەى خويمان بۆ دەگرپت، كە لە بەرنبەر ئاسۆيەكى دوورە دەست وەستابى، بەلام ئەم دوورە دەستىيە ماناى تەواوى زيان بىخەشى ئەويش بەھۆى رەوينەوہى ئەو ھەورە پەش و تاريكىيەوہيە كە، خۆى لە خۆيدا دەلالەتى ھزرى ھىمن نيشان دەدات لە ئاست بپروا بوونى بە كۆتايى ھاتنى ئەو رەھەندانەى كە وەك بەشپىكى ئۆرگانى بەشدارى كارايان ھەيە لە پىكھاتەو ستراكچەرى تىكىستەكە و ھەر خۇشيان لە بنەپەتدا ھۆى ناخ جولاندن و پالئەرى راستەقەينەى جىھانبىنى تىكىستە شيعيرىيەكەن.

بە واتايەكى تر ھىمن، چونكە شاعيرە بەر لە شاعير بوونى مروف دۆستە و بپرواى تەواوى بە ئازادى مروف و خۆشەويستى سروشت و دادپەرودەرى و ئەفەين و خۆشەويستى و تىپرامان لە بانئەدە ئەو پەلەوەرانەش ھەيە كە، ھۆگرى مروفن لەسەر مروف پىويستە رىزيان لى بگرپت...تاد. دپت ئەو رەھەندانە وەردەگرپت كە، پىچەوانەى ئەو رەھەندانەن دەيانكاتە ژىلەمۆى شيعرو چوارچپوہى ويئەگرتنى ئەو تابلويانەى، كە ويئەى گرتوون ((بەلام ھىمن سەرەراى غەربىي و غوربەت و جودايى ئازارى ناخ و تەنيايى زۆربەى كاتى شەوانەو خوان و چۆلى جىگەى بى ھاودەمى و زۆربەى كات و بى ھاوسەرى بۆ ماوہيەكى دوورو درپز، كە ئەمانە ھەمووى دەردى گران و بى دەرمانن، ھىچيان چۆكيان بەو شاعيرە گەورىە دانەداو شيعيرىكيان پى نەنووسى رەشبينى پپوہ ديار بى و بۆنى ئاومپدى و بى ھىواى لى بپت)) (عوسمان دەشتى: ۲۰۰۹: ۲۱۸). بەلكو ھەميشە ئەگەر تىكىستى ئەو تەزىش بووبن لە بى ھىوايى و ئاومپدى، بەلام لە كۆتاييدا ھەميشە تروسكەى ھىواو گزنگى ئومپد خۆى نواندوہ و ناخ و دەروونى شاعيريان تەنيوہتەوہ.

ئەنجام : لە کۆتایی ئەم توێژینەوهیەدا بەم ئەنجامانەى خوارووه گەشتین.

۱- هیمن بە سوود وەرگرتن لە تاییبەتمەندییەکانى هەردوو رېبازى شیعری رۆمانسیزم و رېالیزم لە وەسفکردنى سروشتدا؛ توانیویەتی چەندین رەهەندی هەمەچەشن و جۆراو جۆر لە نیو تیکستی ئیوارەى پایزدا بەرجەستە بکات و سروشتیكى ناتۆرالیزمى بە تیکستەکه بەدات.

۲- رەهەندە جیاوازهکانى نیو ئەم تیکستە فەرھەنگیكى زمانى خولقاندوو، که دەلالەتى توانستى دەربرپن و توانای گوزارشتکردن و خەيال فراوانى شاعیر دەردهخات.

۳- هیمن لە ئیوارەى پایزدا وینەى شیعرییەکانى بە کیشى خۆمالى و بە پى هەشت برگیى هۆنیووتەوه و لە رووى شیوه قالى شیعرییەوه لە شیوهى چوارینە و بە تیکرپایى لە (۳۹) بەند پیکهاتوو؛ ئەگەرچى تیکرپایى بەندەکان بەسەر یەكەوه وینە هونەرییەكەى تیکستە شیعرییەكە تەواو دەكەن، بەلام هەر بەندیك یان جوارینیکیش بۆ خۆى و بە تەنیا تەواو مانادارو دەكرى وەك هەر چوارینەیهكى شیعری سەربەخۆ بخویندریتەوه.

۴- گێرپانەوهى گوتارى شیعری تیکستی ئیوارەى پایز تاییبەتمەندی و جیاوازی خۆى هەیه لە گێرپانەوهى تیکستە شیعرییەکانى دیکەى هیمن؛ چونکه گێرپانەوهیهكى سەرانسەرى نییه، واتا گێرپەرەوهى سەرەكى که خودى شاعیره سەرأسەرى گێرپانەوهى گوتاره شیعرییەكە ناگریتە ئەستۆى خۆى، بەلكو شاعیر بەشیکى گێرپانەوهى گوتاره شیعرییەكە بە كەسیكى دیکە دەسپیرى و لەسەر زارى كەسیكى دیکە باس لە كۆمەلى ديارده دەكات.

۵- هیمن توانیویەتى زۆر بە باشى وینەى وەرزی پایز بگریت، بەجۆرێك، که تەنها باسکردن نەبیت لە وەرزی پایز، بەلكو لەگەل وینەگرتنى ئەم وەرزه تاییبەتمەندییەکانى تیکەل بە چەندین رەهەندی جیاواز دەكات وەك دياردهکانى: چینایەتى، ستەم، سەرمايهدارى، بازرگانى كردن بە فرميسك و خوینى كەسانى تر، شەرو ئازار و ئەشكەنجە، دياردهکانى شەرى، یەكسان نەبوونى ژن و پیاو، ویران بوونى ولات، پيشنهكەوتن و لە نیوچوونى خویندن، ئازادى، ئەفین و خۆشهویستى، نامۆبوون...هتد.

۶- تیکستی شیعری (ئیوارەى پایز) خودان سايكۆلۆژییەتیكە که یارى كردنه لە نیو دوو رەهەندی سايكۆلۆژى (نامۆبوون و رەشبینى و گەشبینى)؛ لە ئیوارەى پایزدا ئەم دوو دياردهیه تەواو خۆى دەنوینى بە تاییبەتى كە، رەشبینى دونیای روونى شاعیرى تەنیوه، چونکه هیمن گێرۆدهى چەندین گرفته وەك دەردى دوورى، ستەم و زۆردارى، چینایەتى، بەلام لە کۆتایی تیکستە شیعرییەكەدا شاعیر جاريكى دیکە ئەو تارمايى نائومیدی و رەشبینییهى دەرپوینیتەوه.

سه‌رچاوه کوردیه‌کان:

- ۱- ئاسۆ عومهر مسته‌فا، به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی شیعی لای پیره‌می‌رد، شیخ نوری شیخ سالح و گۆران، چا: خانی، چ: ۱، دهۆک، ۲۰۰۹.
- ۲- ئەحمەد رەزا، هونەری شیعی نووسین- دەرۆزه‌یه‌ک بو ناسینی شیعی، ب: ۱/ چا: شه‌هید ئازاد هه‌ورامی، سلیمانی، ۲۰۰۷.
- ۳- ئەحمەد محمەد قادر- کاروان عوسمان، هیمن له نیو ئەده‌بدا، چا: گهنج، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- ۴- ئۆرخانی غالب، نەمری له ئەده‌بدا-ئاوینە‌ی ژیان و به‌ره‌می کۆمه‌لیک شاعیر، چاپخانه‌و ئۆفیسیتی ئازاد، چ: ۲، سلیمانی، ۱۹۹۹.
- ۵- په‌خشان عەلی ئەحمەد، شیوازی شیعی گۆران، چا: رهنج، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- ۶- په‌ریز سابیر، ره‌خنه‌ی ئەده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعی، چا: وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۶.
- ۷- تاریق سالح، شه‌وی یه‌لدا- ره‌خنه‌و لیكۆلینه‌وه، چا: رۆژه‌لات، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۱۱.
- ۸- حه‌مید عه‌زیز، فه‌لسه‌فه‌ی سه‌رده‌می رۆمانتیکی، چا: موکریان، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۱۰.
- ۹- راجیر ویبستیر، توێژینه‌وه‌ی تیۆری ئەده‌بی، و: له ئینگلیزییه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی، چا: وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۶.
- ۱۰- رۆشنا ئەحمەد رەسول، داهینان له روانگه‌ی چەند تیۆریه‌که‌وه، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۱.
- ۱۱- ستاری پیراود، خویندنه‌وه‌ی میتافۆر(کرانه‌وه‌یه‌ک به‌ رووی چەند رایه‌له‌کی ره‌خنه‌یی)، چا: خانی، چ: ۲، دهۆک، ۲۰۱۰.
- ۱۲- سابیر بۆکانی، له نیوان هه‌ست و نه‌ستدا، چا: رهنج، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۶.
- ۱۳- شه‌ریف فه‌لاح، رۆچنه‌یه‌ک بو ئەده‌بی کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستان، ب: ۱، چا: له‌ریا، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۱۲.
- ۱۴- شه‌ریف فه‌لاح، رۆچنه‌یه‌ک بو ئەده‌بی کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستان، ب: ۲، چا: که‌مال، سلیمانی، ۲۰۱۳.
- ۱۵- شنۆ محمەد محموود، رۆلی سواره‌ی ئیلاخانێ زاده له نوێگه‌ری شیعی کوردیدا، چا: چوارچرا، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۷.
- ۱۶- عه‌بدولقادر محمەد ئەمین، وینە‌ی شیعی له ریبازی رۆمانسی کوردی دا، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۲.
- ۱۷- عه‌زیز گه‌ردی، گیشناسیی کوردی، کتیبخانه‌ی ئارام، چ: ۱، رانیه، ۲۰۱۴.
- ۱۸- عه‌زیز گه‌ردی، سه‌روا، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی، چ: ۱، هه‌ولێر، ۱۹۹۹.
- ۱۹- عوسمان ده‌شتی، هیمن نامه‌، چا: رۆژه‌لات، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۹.
- ۲۰- عوسمان ده‌شتی، ده‌رباره‌ی ناوه‌رۆکی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی شیعه‌کانی هیمن، چا: تیشک، سلیمانی، ۲۰۰۳.
- ۲۱- فواد ره‌شید، ده‌قی ئەده‌بی ئەدگار. چیژ. به‌ها- چەند نووسینیکی ره‌خنه‌یی تیۆری و پراکتیکیه، بلاوکراوه‌ی ئاراس، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۷.
- ۲۲- که‌مال میراوده‌لی، هه‌ردی و رۆمانسیزمی خود، چا: شه‌هید (ئازاد هه‌ورامی)، چ: ۱، که‌رکوک، ۲۰۰۷.

ملخص البحث

تعدّ قصيدة (مساء الخريف) للشاعر هيمن موكرياني من النصوص الشعرية التي تمتاز بخصوصيتها وتفردتها بين القصائد التي كتبت عن فصل الخريف، وهذه الخصوصية والتفرد نجدها في المذهب الأدبي الذي كتب الشاعر قصيدته في ضوءه، وفي اللغة الشعرية، وطريقة السرد لديه.

أما من حيث المضمون فنجد أنّ الشاعر قد سلط الضوء على عدد من الظواهر والأبعاد المختلفة، التي كانت نتيجة امتزاج ما تفردت بها القصيدة مع عدد من الظواهر المختلفة المتمثلة بـ (الطبقيّة أو الاختلاف الطبقي، والرأس مالية، والحب وحالة الحب وإحساسه، وسيكولوجيا الذات، والاعتراب، والتشاؤم، والتفاؤل، و...إلخ) .

وفي ضوء ذلك تمّ تقسيم البحث الموسوم بـ (المظاهر والأبعاد المختلفة في قصيدة (ئيوارتي بايز) للشاعر هيمن موكرياني) إلى فصلين، كان الفصل الأول في: المذهب الأدبي للشاعر، واللغة الشعرية، والعروض والقافية، وتقنية السرد الذي اتبعها الشاعر، أما الفصل الثاني فقد خصص لدراسة: عتبة العنوان، والتصوير الطبيعي لفصل الخريف، والظواهر المختلفة الموجودة في النص الشعري التي تمثلت في: (الطبقيّة أو الاختلاف الطبقي، والرأس مالية، والحب وحالة الحب وإحساسه، وسيكولوجيا الذات، والاعتراب، والتشاؤم، والتفاؤل، و...إلخ) .

Abstract

The poetic text "An Autumn Evening" of Hemni Mukryany has its own features in the world of the poetic texts written about autumn. This feature is realized in the school of the text, poetic language, and manner of narration. In the content, the poet has shed light on some different aspects through depicting the autumn season because the features of this season have been mixed with some different aspects, such as rank -discrimination, capitalism, feeling of love, psychology, nostalgia, optimism, and pessimism.

This study which is entitled (The outline and different aspects of poetic essay in Hemni Mukriany's "An Autumn Evening" consists of two chapters. The first chapter deals with the school of the poem, language, rhyme and rhythm, technical aspects and the manner of narrating the text. In the second chapter, the title, depicting the nature of autumn, ranking, feeling of love, nostalgia, the self, and the psychology of the poetic text have been mentioned.